

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

KASIM - ARALIK 2011

agın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Kasım-Aralık 2011 Yılı: 25 Sayı: 239-240
Baskı Tarihi: 03/01/2012

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına

Sahibi

Ahmet DEVİREN

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Şener BİLGİN

Yazı Kurulu

Mustafa Kamil ATEŞ

(Dergiden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi)

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU-Samettin AKBAŞ

Onur ONAT-Alper BİLGİN

İletişim

Ömer ÖZTÜRK

Yönetim Merkezi:

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA

Tel: 0 312 426 75 90 Faks: 0 312 354 78 38

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com

web adresimiz: http://ankaraaginderneki.org

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenışehir Şubesi
IBAN No: TR59 0001 0004 7139 7751 6850 02

Hesap No: 39775168-5002-0471

Yenışehir-ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir.

Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Dergide yazının yayımlanması yazarın görüşünün pay-
laşıldığı anlamına gelmez.

Yazılardaki fikirler yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım

Banu KAHRAMAN

0 554 918 37 47

Baskı

HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.

Kazım Karabekir Cad. 95/60 İskitler- ANKARA

Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri

Suat UYANIK - Ağın

Mehmet ERGÖNÜL - Ahmet SAMUR - İstanbul

Kapak ve Arka Kapak

???????

???????????????

İÇİNDEKİLER

Hocalık	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
Mazlum Milletlerin Eşsiz Önderi Mustafa Kemal Atatürk	7
Prof. Dr. M. Feyzi ÖZ	
İçimizden Biri (Münir CERİT)	8
Mustafa Kamil ATEŞ	
AĞIN (Şiir)	10
Hatice Zeynep GÜNDÜZ	
Cumhuriyettir (Şiir)	10
Mustafa ŞAHİN	
Dünden Bugüne Ağın	11
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU	
Ağın Dut Pekmezi	12
Emine BEŞE	
Atatürk Potresini Arka Duvara Asmak ...	13
Dr. Hasan YAĞAR	
Tarihe Karıştı (Şiir)	16
M. Günay KARNAK	
Depremde Nerede Durmalı	17
Doug Copp	
İyi Kitaplar Toprak Gibidir	19
Selçuk AYBERK	
Alış	21
Ünal DÜNDAR	
Hamilelikte Ağız Bakımı ve Diş Sağlığı ...	23
Dt. Gülay ATEŞ	
24 Kasım Öğretmenler Günü Kutlanırken ..	25
Nazım ERCAN	
Ağın'da Yaşanmış Olaylar	26
Kısa... Kısa... Kısa... Haberler	28
Doğumlar	30
Evlenenler	30
Vefat Edenler	31

Hocalık...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Bazılarının her 24 Kasım'da (Öğretmenler Günü sebebiyle) hatırladığı, benim de en çok duyduğum, duyduğumuz, sözcüklerden birisi de "HOCAM" Aslında en özel ve güzel sözcüklerden de biri. Kuşkusuz değişik anlamlarda kullanılıyor. Kimi öğretmenine, öğretim üyesine "Hocam" diye hitap ediyor, kimi (Müslümanlar) cami imamına, müezzine, vaizine "hocam" diye sesleniyor. Ama hangi anlamda hitap ederse etsin, bu ifade bir saygınlık ve bir ayrıcalık ifade ediyor. Farsça kökenli olan "hoca" sözcüğü çoğu kez yerinde ve zamanında kullanılıyor ama tam tersi kullanıldığı zamanlar da var.

Yıllar önceydi. Sene 1974 Askerlik görevimizi ifa etmek üzere Etimesgut Zırhlı Birlikler Yedek Subay okulundayız. Yanımda Yücel isminde bir öğretmen arkadaşım var. Yücel değişik yerlerde öğretmenlik yapmış, pek çok öğrenci yetiştirmiş, gururla anlatıyor ve öğrencilerini kastederek ilave ediyor. "Burada da mutlaka karşımıza çıkar" diyor. O zamanlar bende mevcut görevimin yanı sıra "Yusuf Kahraman Polis Okulu"nda derslere gidiyordum^[1] ama bu kıdemli öğretmenin yanında benimde hocalık yaptığımı söyleyemiyordum. Bir er geliyor ve vesikalık resimlerimizi çekeceğini söylüyor. Yücel hoca ile yan yana duruyoruz. Resim vesikalık olacak ama 2 kişiyi birlikte çekip sonra ortadan kesiyorlar. Herhalde tasarruf nedeniyle uyguluyorlar. Er, "Hocam biraz yaklaşın" diye bizi uyarıyor. Yücel hoca çok memnun oluyor. Bana dönerek "bak işte hocalık böyle bir şey, burada bile bir öğrencim

karşımıza çıktı." diye mutlu ve gururlu bir ifadeyle gülümsüyor. Çekim işi bitiyor. Yücel hoca "Nihat şu askere nerede öğrencim olduğunu sorsam mı?" diye bana soruyor. Bende "siz bilirsiniz" diye cevaplıyorum. Bu kez resmimizi çeken askere hitaben Komutan^[2] acaba nerede öğrencim oldunuz?" diye soruyor. Asker şaşkın bir şekilde "Ben sizi tanımıyorum" diyor. Yücel hoca "Ama bana hocam diye hitap ettin" diyor. Asker cevap veriyor. "Biz tüm yedek subaylara Hocam deriz" diye. O gün çok gülmüştük halimize ve bu konuda temkinli, "hocam" diyen herkesi öğrencimiz olarak görmemeyi de öğrenmiştik.

Askerlik deyince herkesin o kadar çok anlatacak şeyi vardır ki Askerlik hikayeleri anlatmakla bitmez.**(Artık kimileri için askerlik de BEDELLİ oldu. Parayı bastırmanın ne askerliği ne de ANISI olacak...)** Bu kural bizim içinde geçerli. "122 dönem yedek subay okulu, sonra çekilen kura sonucu Sarıkamış 9. Tümen 220. Mekanize Piyade Alayı Tank Taburu Asteğmenliği, tam o sırada 1974 Kıbrıs Barış Harekatı ve bu sebeple 20 ayda Teğmen rütbesiyle tamamlanan askerliğimiz, belki bir başka yazının konusu olabilir ama şimdi konumuz bu değil. Konumuz hocalıktı.

İnsanın ilk öğretmenleri (hocaları) kendi çevresindeki, evindeki Anne ve babası ve varsa kardeşleri. Kuşkusuz, "varsa" bu saydıklarımız. Sevmeyi, seilmeyi, görmeyi, duymayı, dokunmayı, gülmeyi, ağlamayı, hep bu çevresindekilerden öğreniyor çocuk. Sonra

nineler, dedeler, bakıcılar Doğduğu yere, zamanına, şartlara ve olanaklara göre değişen öğretmenler (hocalar).

Öğretmen çocuk için çok önemli. O kadar çok önemli ki, öğretmenin her dediği bu yaşlarda tartışmasız doğru kabul ediliyor. Sözü dinleniyor. Öğretmen sevilirse ders de sevilir. Başarı ve başarısızlık bu dönemde öğretmen sevgisiyle adeta birlikte şekilleniyor. Bu genel yargı bizim için de geçerli. Hiç unutmam Fikriye diye bir tarih öğretmenimiz vardı. "Sıfırcı Fikriye" diye isim takmışlardı. Onun etkisiyle olsa gerek fakülteye gelinceye kadar tarih derslerini hiç sevmeydim. Fakülte yıllarında merhum "Siyasi Tarih" hocam Prof. Dr. Fahir Armaoğlu" sayesinde Tarih derslerini de sevmeye başlamıştım. Bu yıllarda Ceza Hukukunu Prof. Dr. Faruk Erem' den öğrenme ayrıcalığını da yaşadım. Kısacası, Orta, Lise, Üniversite, Yüksek Lisans ve Doktora eğitim ve öğretiminde pek çok hocadan ders aldım. Kuşkusuz tümünün bu günlere gelişimimde katkıları olmuştur. Aralarında çok sevdiklerim, yeterince sevmeyişim, beğendiklerim, beğenmediklerim de olmuştur. Ama hocalık bana göre farklı bir şey. Bilmek yetmiyor hocalıkta. Bildiğini karşısındakinin düzeyine göre anlatabilmek önemli.

Yalnızca anlatabilmek de önemli değil. Anlattıklarımı kendi yaşamından örneklerle kalıcı kılmak, bir başka ifadeyle unutulmaz kılmak, inandırmak önemli. Bugün çevremize baktığımızda pek çok öğretim üyesi ve öğretmen görüyoruz.

Bu konuya yabancı olanlar için söylüyorum. Doktora bir anlamda (Tıpta, sanatta, bir meslek dalında) uzmanlığı gösterir. Yardımcı Doçentlik, Doçentlik ve Profesörlük o kişinin mesleğinin bir üniversitede öğretmenlik olduğunu, kanuni

kadrosunu ve kendi aralarındaki (öğretim üyeleri arasındaki) hiyerarşiyi gösterir. Asıl uzmanlık unvanı doktora'dır.

Bu öğretim üyeleri (hocalar) arasında bazıları var ki, kendi alanında en çok bilen kimse, ama iyi ders anlatamıyor, bazıları var ki, mükemmel ders anlatıyor ama aynı mükemmellikte bilgili değil veya kitabı yok, bazıları da var ki, BİLİYOR, MÜKEMMEL ANLATIYOR ve YAZIYOR yani kitapları da aynı düzeyde... İşte bana göre HOCA BİLEN, ANLATAN, ANLATTIĞINI DİNLETEN, YAZAN VE OKUTAN kimse. Kuşkusuz bu niteliklerinin yanısıra, örnek, doğru dürüst olma ve öğrencilerine örnek olma gibi özelliklerini de eklemelisiniz. Ana okulları, kreşler, ilk ve orta öğretimde ise çocuklar da, veliler de daha çok bulduklarıyla yetinmeye çalışıyorlar. Uzman olan, mesleğini seven, başka hiçbir iş bulamayıp öğretmen olan da var. Olmayan da. Kısacası "Hocalık" hakkını verirsiniz onurlu, şerefli ancak ZOR bir görev ve meslek...

Kuşkusuz bizim hocalığımızda da, kalıtım yoluyla elde ettiğimiz yanı sıra, aile çevremiz ve gördüğümüz Eğitim ve Öğretimin (Ankara Polis Koleji, Polis Akademisi, Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi, Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü, Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi), yurt içi ve yurt dışı eğitim ve seminerlerin, deneyimlerimiz ve hocalarımızın etkisi ve katkısı olmuştur.

Başbakan Sn. Tayyip Erdoğan da, bir konuşmasında "eli öpülecekler" arasında Anne ve Baba'dan sonra "hocaları" (öğretmenleri) saymış, hocaları ayrı bir yere koymuştu.

Yapılan bilimsel araştırmalar "insan beyninin en çok 03-09 yaşları arasında veri-

len her şeyi bilgisayar gibi kaydettiğini, dolayısıyla çocuğu küçük görmenin yanlışlığını, onlara her şeyin bir büyüğe anlatılır gibi doğru bir biçimde anlatılması gerektiğini, bu şekilde anlatılırsa çocuğun anlatılanları mükemmel bir şekilde öğrenebileceği asıl eğitim ve öğretimin bu dönemde yapılması gerektiğini” ortaya koyuyor. Oysa ülkemizde çocukların bu dönemi nasıl geçirdiğini hepimiz biliyoruz. Çok düşünmüşümdür acaba SİSTEMİ TAM TERSİNE ÇEVİREREK, konusunda uzman profesör ve Uzmanları ÜNİVERSİTELERDE DEĞİL DE ANA OKULU ve İLKÖĞRETİMDE Mİ GÖREVLENDİRSEK ...Çocukların bu dönemlerinin ülkemizde heba edildiğini,gerçek hayata hazırlamaktan uzak olduğunu zaman zaman düşünüyorum. Sizlere de yalnızca düşünmeniz, deyim yerindeyse “Beyin Fırtınası” yapmanız için yazdım. Zorluklarını da biliyorum.

Bana göre Eğitim ve Öğretimin asıl amacı “DAVRANIŞ DEĞİŞİKLİĞİ” olmalıdır. Oysa biz ezberletiyoruz. Yorum ve muhakeme yapmasına imkan tanımıyoruz. Hayat boyu kullanabileceği bilgileri yeterince vermiyoruz. Seçenekleri verirken, seçeneklerden birisini seçmeyi (?)öğretiyoruz.

Toplum içinde, özellikle bakanlığımız ve emniyet teşkilatında pek çok görevlinin “Hocam” diye hitap etmesinden mutluluk duyduğum ben de; Eğitim ve öğretimin önemine ve insan yaşamındaki önemine, fonksiyonlarına yıllardır inananlardandım.

1970’li yıllarda günlük yaşamda çok önemseydiğim Halkevlerinin organize ettiği, DKD (Düşün—Konuş—Dinle) kurslarına katılmıştım. Meslektaşlarımla çoğunluğuna göre daha farklı Lisans eğitimleri almış, olaylara farklı bakabilme, algılayabilme, düşüncelerini ifade edebilme tekniklerini de öğrenmeye çalışmıştım.

Artık olaylara yalnız polis gözlüğüyle bakmıyordum. Empati yapıbiliyor, başkalarının gözüyle de olayları değerlendirebiliyordum.

Emniyet teşkilatından, daha doğrusu İçişleri Bakanlığı mensupları arasından İLK olarak^[3] Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde (Mülkiye de) Siyaset ve Yönetim Bilimleri Doktorası yapabilmek bana kismet olmuştu. İlk hocam ve Tez Danışmanım merhum Prof. Dr. Cemal Mihçioğlu, daha sonraki aşamada ise Prof. Dr. Metin Kazancı idi. İlk doktora başladığımda, “Mihçioğlu” ismini duyanlar bana acıyarak “senin doktoran bitmez” demişlerdi. Hocam, titizdi, hocam hep daha fazlasını isteyendi, hocam kararlı ve taviz vermeyendi. Hocam kullandığı her yabancı kelimeye Türkçe karşılık bulan dil bilimci, Türkiye’ye merkezi sistemle üniversiteye giriş sistemini ilk getirdi. Ama unutulmuş bir şey vardı. Hocam bu alanda bir otoriteydi ve Hocamın evet dediği, kabul ettiğine de pek kimse “Hayır” demeye cesaret edemezdi. İşte benim avantajım da buydu. Yorulacaktım, zorlanacaktım ama hocam bana inanıp, güvenince, bana tüm kapıların açılacağını düşünmektaydım. Zaten ne tez danışmanımı, ne de jüri üyelerini seçebilme şansım da yoktu. O günün koşullarında Yönetim alanında tek ve otorite konumundaki bir fakültenin(A.Ü.SBF) sınavını kazanmış, tüm zorluklarına rağmen ben kendim istemiştim.Başarmalıydım...

Belki, günümüzde Doktora yapanlara, sisteme ve dünle bugünü mukayese edeceklerle, nereden nereye geldiğimizi görmek isteyenlere örnek olması açısından ayrı bir yazı konusu yapmalıyım doktora çalışmalarımı. Neyse müracaatımdan 5 yıl sonra 1984’de DOKTORA konusu işte böyle tamamlandı ve o hocam merhum

Prof. Dr. Cemal Mıhçıoğlu bana iltifatlar yağdırarak “hak ettiğimi, benim iyi bir hoca olacağımı, benim BİLEN, İYİ ANLATABİLEN ve YAZAN özelliklerimin bulunduğunu, artık konunun uzmanı da olduğumu, bunun herkese kısmet olmayacağını” söylemiş, beni kendi dersine ders verme yöntemimi görebilmek için ders vermek üzere sokmuş, ders anlattırılmış(O zamanlar değil asistanlar, bazı fakültelerde doçent olanlar bile ders anlatamaz, derse hocayla birlikte girer ve yalnızca dinlerlerdi) izlemiş ve bana SBF Kamu Yönetimi Kürsüsünde Asistanlık teklif etmişti. Bende söylediklerini büyük bir onur ve mutlulukla dinlemiş ama mesleğimin polislik olduğunu, orada yoluma devam edeceğimi (1984 yılında Emniyet Müdürü rütbesindeydim) ama mevcut görevimin yanısıra öğretim üyeliği görevimi de sürdüreceğim sözümü hocama vermiştim.

Hocama verdiğim sözü hep tuttum ve mevcut görevlerimin yanısıra olanaklarımı iyi kullanarak ve zorlayarak Polis Okulu, Hizmet İçi Eğitim Kursları, Polis Akademisi, Kaymakamlık Kursları, Emniyet, Jandarma ve Mülki İdare Amirlerine verilen İnsan Hakları Eğitimleri, Harp Akademileri konferansları, Fakülteler ve benzeri yerlerdeki hocalık görevimi, hocama söz verdiğim şekilde hep yürüttüm.

Eğitim ve Öğretimin öneminde yürekten inananlardan oldum. Derslerimde öğrencilerime örnek olmaya, onları düşündürmeye, muhakeme kabiliyetlerini geliştirmeye, onları araştırmaya yönlendirmeye çalıştım. Yıllar geçince öğrencilerim çoğaldı ve yurdun her tarafına dağıldı İl Emniyet Müdürü, Daire Başkanı, Vali, General oldular. Günlük yaşam içinde onlarla karşılaşmak, onlardan HOCAM sözcüğünü duymak, iltifatlarını dinlemek ve çabalarımın

boşa gitmediğini görmek benim için ayrı bir mutluluk ama buda yetmiyor ve görevimiz, bizden beklenenler bitmiyor İşte görüyorsunuz hala bir şeyler yapmaya, kendimize göre toplumumuza katkı sağlamaya çalışıyoruz, ve **Yöneticilerimize bir HOCA olarak seslenmek istiyorum ve diyorum ki...**

1. “Hocasını seven, dersi de seviyor” onun için inanılacak, güvenilecek, sevilecek hocalar bulun. Yeterli ve örnek olmayan sorunluları hoca yapmayın. Bu kadroları, boş, doldurulacak, bu görevler, herkesin yapabileceği görevler olarak görmeyin.

2. GELİŞME, çoğu kez farklı düşüncelerin muhakeme ve yorumların sonucu ortaya çıkar. Onun için “benim dediğim doğrudur diyenleri, araştırmayan, incelemeyen, muhakeme etmeyen, soru sordurmeyen ve farklı düşüncelere saygı duymayanları, kendisinden başkasını düşünmeyenleri öğretmen yapmayın .

3. Konusunu bilen, bildiğini iyi anlatabilen, birikimini yazı ve kitaplarına yansıtabilenleri, öncelikle toplum menfaatlerini düşünenleri öğretmen yapın.

Özetle, hocalığı önemseyin, herhangi bir meslek olarak, senede bir kez kutlanan öğretmenler günü olarak boş bir kadro olarak, görmeyin ki geleceğimize, endişe ile değil güvenle bakalım ve birlikte yaşayalım...

[1] Ankara ilinde o zamanlar mevcut olan tek polis okulu. Sonradan kaldırıldı. Şimdiki Emniyet Sarayının Terörle Mücadele Şubesi'nin bulunduğu yerdedi.

[2] Resim çeken asker onbaşı rütbesinde.

[3] Bakınız, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde 1956'dan günümüze kadar üretilen Doçentlik ve Doktora Tezleri, M. Hikmet Yavuziğit (Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulu Üyesi) listenin ilk sırasında Mümtaz Soysal (1956), ikinci sırasında Metin Kıratlı (1957), üçüncü sırasında ise Cevat Geray, 134. sırasında ise benim isimim (A. Nihat Dündar) var. Listeyi incelemenizde fayda var. Kimler yok ki

Mazlum Milletlerin Eşsiz Önderi Mustafa Kemal Atatürk

Prof. Dr. M. Feyzi ÖZ

Her ülkenin kendine özel bir denge unsuru vardır. Türkiye'nin denge unsuru Büyük Önder Atatürk'ün ilkelerine yürekten bağlılıktır. Bu çizgide yürümek daima ülkemize huzur, mutluluk ve her yönden ilerleme sağlamıştır. Ne zaman Atatürk çizgisinden sapma olmuşsa o zaman yurdumuza üzüntüler, ıstıraplar gelmiştir. Bunun için çocuklarımızın, gençlerimizin ve tüm halkımızın Atatürk'ü çok iyi anlamalarına ve daima onun izinde ilerlemelelerine yardımcı olmalıyız.

Atatürk sadece bizim değil, pek çok ülkenin de unutulmayan önderi olmuştur. Bizzat yaşadığım şu anı, Atatürk'e diğer ulusların da ne kadar içten saygı duyduğunu açık bir şekilde göstermektedir Rıza Şah Pehlevi döneminde, Tahran'da uluslararası bir eğitim toplantısı yapılmıştı. Bu toplantıya ülkemiz adına ben gönderilmiştim. Toplantıda bir başkan seçilecekti. Çok tanınmış eğitimcilerin, yöneticilerin katıldığı bu toplantıda, onlardan birisinin başkan seçileceğini düşünüyordum. Oysa durum böyle olmadı. Asya ve Afrika delegelerinin ısrarlı istekleri üzerine, hiç beklemediğim halde başkanlığa oy birliği ile ben seçildim. Bu duruma hayret etmiş ve nedenini kavrayamamıştım. "Bela" adında bir profesör, delegelere hitap ederek beni neden başkanlığa seçtiklerini sordu. Bu soruya Pakistan Halk Eğitimi Genel Müdürü

Jetri, Asya ve Afrika delegeleri adına şu çok ilginç cevabı verdi: *"Mustafa Kemal Atatürk sadece Türklerin değil, bizim de, tüm mazlum milletlerin de eşsiz önderiydi. O Büyük dâhi, bize bağımsızlığımızı elde etmenin, uygarlığın ve yükselmenin yollarını öğretti. Şimdi aramızda o büyük önderin ülkesinden bir delege var. Atatürk'e duyduğumuz derin saygı dolayısıyla Mr. Öz'ü başkan seçtik."*

Derin bir heyecan içindeydim. Çok önce hayata veda etmiş büyük Atatürk'e derin saygı dolayısıyla O'nu hayatında sadece görme fırsatını bulmuş bir yurttaşının başkan seçilmesi çok anlamlıydı. Böyle bir öndere sahip olan bir ülkenin yurt içinde ya da yurt dışında ondan başka bir lider araması düşünülemez.

Bu önemli olayı hatırladıkça hâlâ derin bir heyecan duyar ve yeni kuşaklara hâlâ tam olarak anlatamadığımız Atatürk'ün ne kadar büyük bir önder olduğu hakkındaki inancım daha büyük güç bulur.

Bir gün tüm eğitimcilerin, tüm öğretmenlerin ve tüm ulusun aynı yolda, Büyük Atatürk'ün izinde birleşerek, büyük bir güç halinde ileriye doğru yürüyeceklerine ve çağdaş uygarlığın üzerine çıkacağımıza yürekten inanıyorum.

**Mustafa Kamil Ateş'in
Sayın Münir Cerit ile yapmış
olduğu sohbet.**

K.ATEŞ: Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin kuruluşundan bugüne kadar çalışmalarına destek veren, mesleki ve bilimsel çalışmaları ile tanınmış 1926 Ağın doğumlu

Makine Mühendisi Sayın Münir Cerit'i Ağın dergisi abonelerine tanıtmak istiyorum. Ağın Kuzgeçe mahallesinden Münir Cerit kimdir?

M. CERİT: Kuzgeçe Mahallesi Ceritgiller'den P.T.T. memuru Hasan Tahsin Cerit ile Zabulbarlı Aslangillerden Hanife Cerit'in 1926 yılında doğan 5 çocuğundan ikincisiyim. On yıl önce vefat eden abim Ali Rıza, iki yıl önce kaybettiğim Menşure Selma Cerit ,onun küçüğü Ömer Yalçın Cerit,en küçük kardeşim Zeynep Nusret Cerit kardeşlerimdir.

K. ATEŞ: O dönemlerin ulaşım, ekonomik şartları öğretimin önünde en önemli engeller olmaktadır.1945 yıllarında Elazığ'dan kalkıp İstanbul'da İTÜ gibi bir üniversitede eğitim görmek kolay değil. Bu öğrenim isteği, azmi nasıl gelişti, anlatır mısınız?

M.CERİT: İlkokula Şırnak Sason ilçesinde başladım. Ağın ve Elazığ da tamamladım. Ortaokul ve lise öğretimini Elazığ Lisesinde 1945 tamamladım. Yüksek öğretimini İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği Fakültesinden 1952 yılında mezun oldum. Yüksek Öğretimimi Sümerbank'a borçluyum.O tarihlerde Sümerbank,Eti-bank,D.D.Y. ve M.K.E. Kurumu modern kurumlardı. Bu ülkenin insanları, içeride ve dışarıda mühendislik eğitimi almalarını bu kurumlara borçludur-lar.C.H.P.'sinin tarihinde övünülecek en önemli atılımı olan bu iktisadi devlet kurumlarıdır.Ne yazık ki bu kurumlar onlar tarafından da unutuldu.Türkiye'nin bu en önemli, faydalı kuruluşları bu gün satılmış durumdadır.

K.ATEŞ: Öğrenim yaşamı tamamlandıktan sonra çalışma yaşamına sıra gelmektedir. Yüksek öğretimini tamamlamış kişilerin, az olduğu tarihlerde kamu kuruluşlarında görev alması bu günlerin aksine daha kolaydı. Çalışma yaşamınız nasıl geçti?

M.CERİT: 1954 Yılında Sümerbank'ta Makine Mühendisi olarak ilk görevime başladım. Sırası ile Türkiye Karayolları Genel Müdürlüğünde, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünde ve Türkiye Petrolleri Genel Müdürlüğü'nün çeşitli birimlerinde Makine Mühendisi olarak çalıştım. 1968 yılından itibaren serbest olarak çalışmaktayım. Bu dönemlerde özel sektörde mesleğimle ilgili danışmalık yapmaktayım. Bugüne kadar 10-15 kadar fabrikanın kuruluşun

da,100'lerce km. karayolu ve demiryolu yapımında emeğim vardır. En az 50 tane Mühendis,Teknisyenin yetişmesine katkıım oldu.Ayrıca bugüne kadar yayımlanmış 8 cilt mesleki kitabım var. Önümüzdeki yıl da 3000 sayfalık İngilizce- Türkçe Bilimsel — Teknik terimler sözlüğünü yetiştirmeye çalışıyorum. Bu gün (22.10.2011) kabasını bitirdim. Bundan sonra redaksiyon işlemleri başlıyor. Basım ve dağıtım işleri Seçkin Yayıncılık üstlenmiştir.

10 yıl süren bu çalışmalarında eşim Gülelgül'e desteği ve yardımları için çok teşekkür ederim.

K.ATEŞ: Gençlik yıllarına dönersek, kaliteli bir üniversiteden mezun genç bir mühendisin evlilik dönemi gelmiş oluyor.Evlilik,çocuklar ve varsa torunları anlatırmısınız?

M.CERİT: 1956 Yılında Aşçıbaşıgilin kızı Gülelgül ile evlendim. Bir kız birde erkek çocuğum var. Kızım Ayşe Menekşe 1960 doğumlu, Rehber öğretmen olarak Almanya'da çalışıyor, Alman vatandaşı ile evli olup çocukları yoktur. Oğlum Hasan Umut İstanbul'da İşletme Fakültesi mezunu olmasına rağmen, sevdiği meslek olan özel sektörde aşçı olarak çalışıyor. Evli ,fakat çocukları yoktur.

K.ATEŞ: Kamu kurumlarında ve özel sektörde mühendis,yönetici,danışman olarak yıllardır çalıştınız. Allah uzun ömürler versin hala dinç ve istekli olarak deneyimlerinizi genç teknik elamanlara aktarmaya, çalışmaya devam ediyorsunuz. Bu istek ve azim'e hayran kalmamak mümkün değil. İş hayatına başlayacak gençlere ne önerileriniz olacaktır.

M.CERİT: Gençlerin çok okumalarını, öğrenmelerini, özellikle Türkçe, Matematik,Felsefe ve Yabancı Dil öğrensinler. Türkiye ve Dünyadaki gelişmelerden haberdar olsunlar. Mutlaka bir politik görüşe sahip olsunlar. Çok çalışsınlar,başarılı ve sağlıklı olmanın yollarından biriside budur. Özellikle bilginin kaynağına ulaşmaya çalışsınlar. İnsanın belleği çöp sepeti değildir.

K.ATEŞ: Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin çalışmaları , dergi aboneleri dostlarımız için neler söylemek istersiniz ?.

M.CERİT: Derneğimize teşekkür borçluyum tüm kurucularına, bugünkü yöneticilerine ve çalışanlarına teşekkür ederim. Beni de fazla ilgi göstermediğim için de başışlasınlar. Tüm hemşerilerime sağlıklı, uzun ömürler dilerim.

KARAMAĞARA KÖPRÜ İHALESİ YAPILDI

Ağın karamağara köprü yapım ön ihalesi 31 Ekim 2011 tarihinde yapılmış, ihaleye 7 tane firma ön teklif vermiştir. 30 Kasım 2011 tarihinde yapılan ihale de MEGA Yapı, İnşaat ve Ticaret Limited Şirketi'nin vermiş olduğu 33.300 TL+KDV bedeli kabul edilmiştir.

26 Aralık 2011 tarihinde Karayolları Genel Müdürlüğünde kesin sözleşme imzalanmıştır.

Köprünün yapım süresi 800 gün olarak belirlenmiştir.

DUYURU

Değerli abonelerimiz Ağın Düşün ve Sanat Dergisinin 2012 Yılı Bağış bedeli yine 30 TL olarak devam edecektir. Saygıyla Duyurulur.

ANKARA AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

AĞIN

Ağın'ımız, her mevsimde olduğu gibi
Bu mevsimde de çok güzel
Güz geldi yeşil yapraklar sarıya döndü
Arada bir kızıl kahve renkleri de var
Manzarayı seyretmeye doyamıyor insan.
Güneş doğarken gölün üzerine yansıyan ışık
Andırı'ye kadar uzanıyor sanki.
Ömrünü gurbette geçirme arkadaş.
Arada bir memlekete de uğra
Öyle uzakdan, Ağın'ı çok seviyorum,
Çok özlüyorum demekle olmuyor.
Memleket sevdası bu, yüreğinden söküp
atamazsın
Gel de harap olan yerleri bir dolaş
Biraz el atılıp uğraşılırsa, el birliğiyle
Abad olur harap olan memleket,
Çocukların, belki tat almaz, sıkılırlar ama
Sanıyorum sen çok özölüyorsundur.
Çok sevinir akradaşlar birbirinizi görünce
Soğuk su başında gıdığa kesin
Kavurmayı yapın hazır beklesin
Ateşinde de isot kebabını yapın
Alarmış domates kesin yanına
Bir kalbur da köhlü üzümü koyun
Tulum peynirini koyun ortaya
İçin gazelli suları, canım için
Afiyetler olsun üzerine doya doya çay için.
Yazdıklarım sitem değil, sakın darılmayınız.
Biliyoruz vefasız değilsiniz
Unutulmamaktır tek diliğimiz.
Bir Ağın'lı olarak her zaman bekleriz.
Size can evimiz açıktır deriz.
Ağın'lı olmanız şart değil,
Ağın'ı sevip, özleyip gelen herkese
Sonsuz saygı ve sevgiler.

Hatice Zeynep GÜNDÜZ

CUMHURİYETTİR

Onurunla yaşamak istiyorsan,
Kanat gereceğin cumhuriyettir!
Bağımsız olmaya elzem diyorsan,
Kanat gereceğin cumhuriyettir!

İşçisi, köylüsü ile kentlisi,
Tümünün özgürce çıkmalı sesi,
Olmak için kimsesizin kimsesi,
Kanat gereceğin cumhuriyettir!

Baraj, yasaklar ve korku kalkmalı,
Herkes hiyerarşik görev almalı,
Hedef barış kardeşlik olmalı,
Kanat gereceğin cumhuriyettir!

Kimse kimseye yan gözle bakmasın
Bilmediği işe burnun sokmasın,
Çiçekler açsın, kanlar akmasın,
Kanat gereceğin cumhuriyettir!

Emek verenleri saygıyla yâd et,
Yoksula, düşküne durma yardım et,
Kolay mı kuruldu bu cumhuriyet,
Kanat gereceğin cumhuriyettir!

Şahinim ATATÜRK büyük önderdi,
Ben ulusum için hep varım derdi,
O olmasa ulus çok bedel öderdi,
Kanat gereceğin cumhuriyettir!

Mustafa Şahin

Dünden Bugüne AĞIN

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU

1965 yılında Ankara'ya geldim. 1966 yılında Maliye Bakanlığında memur olarak çalışmaya başladım. Aynı zamanda Fakültede okuyordum. Ankara Ağın Derneği aracılığı ile her sene iki bayramda da düzenlenen bayramlaşma günlerinde ve yerlerinde Ağın'ın ileri gelenleriyle tanıştım. Şeref Hocaoğlu, Nuri Onat, Cevat Onay ve diğerleri Ankara'da da saygınlıkları olan kişilerdi. Hani derler ya "Akil insanlar toplumlara yön verirler ve geleceğe taşırlar" diye. İşte bu değerli Ağınlılar da Ağın'ın medeni dünyaya entegre olması için uğraş verirdiler. O yıllarda Ağın'ın nüfusu 8 bin civarındadır. İlçe göç vermeye başlamıştır. Keban Barajı yapılırken bu göçün daha da hızlanacağını bilmektedirler. Yarının Ağın'ı nasıl kalkınır diye kafa yormaya başlamışlardır. Şeref Hocaoğlu'nun girişimiyle Ağın'da El Sanatları Merkezi açılmış ve istihdam yaratılmıştır. Ağın Fikir ve Sanat Dergisi 1 Ocak 1967 yılında yayın hayatına başlamış, bu sayıda Nuri Onat Hoca'nın "Bir Baraj Gördüm" başlığı altında bir yazısı yayınlandı. Yazıda Tokat'ın Almus Bucağı'nda yapılmakta olan Almus Barajı'nın Almus'un çehresini nasıl değiştirdiğini, geçmişin mayasında geleceğin yoğrulduğu ve batı uygarlığının küçük bir örneğinin nasıl verildiği, kısaca yeninin eskiyi nasıl aldedip yendiği anlatılmaktadır. Hocam bu yazısıyla bir hususa dikkat çekmektedir: "Ağın'a örnek olsun, Ağın uyansın" demek istemektedir. Çünkü o yıllarda Devlet Su İşleri mühendis ve teknik elemanları, Arapgir'den gelip Fırat'a dökülen çayın iki yakasında ve Ağın yöresinde ölçümler yapmaktadırlar. İstimlak çalışmaları başlamıştır. Belli ki artık Keban Barajı da yapılacaktır. Zaten yapılmaya da başlanmış, baraja sular dolmaya başlamıştır. Birçok köy, Ağın topraklarının yarısından fazlası sular altında

kalacaktır. Ama Ağın'daki insanlar, köylüsü kentlisi işin ciddiyetini görememektedirler. Barajın ne getireceği, ne götüreceği bilinmemektedir. Fakat Keban Barajı yapıldıktan sonra, Ağın'ın geleceğini dert edinenler de vardır. Kopinik Köprüsü sular altında kalınca/yeni bir köprü yapılması gerekecektir. Yükarıda adı geçen ve Ağın'ın diğer akil insanları halkı bilinçlendirmeye, halkı aydınlatmaya, projelerini ve önerilerini dilleri döndüğünce anlatmaya çalışırlar. Kenan Çobanoğlu, nam-ı diğer Hirik, Andirili Rıza Özcan nam-ı diğer Kılıcı Rıza Dayı kapı kapı dolaşıp köprü yapılması için her mevki ve makama başvururlar. Ama onlara kulak asan yoktur. Çabalarını ciddiye bile almazlar. Nuri Onat Hoca'nın Almus Barajı'nda gördüğü gelişmişliğin Ağın'da da gerçekleşmesi için teklif ve önerilerde bulunur. Der ki, "Yarının Ağın'ını düşünüyor musun? Bu konuda hazırlığın var mı? Topraklarını ağaçlandırarak yeşertmek için tasarıların var mı? Barajdaki balıkçılığı sen mi yapacaksın, yoksa başkalarının satacakları balıkları yemeyi nimet mi bileceksin. Üzümden para kazanacağını umuyor musun? 100-150 yıllık bağını yenilemeyi düşünüyor musun? Eğer bunları yaparsan, yarının mutlu Ağınlısı sen olursun, şayet yapmazsan, bu sorunların karşısında kaybolup gidersin. Keban Barajı sana yalnız ışık değil, yepyeni bir yaşantı düzeni, çağdaş bir dünya düzeni getirecektir. Eğer çalışırsan ne mutlu o günlere hazırlananlara.." deyip, bugünler için bizlere, yeni kuşak Ağınlılara ışık tutmaya çalışıyor. O günden bu güne kadar kırk küsur sene geçti. Pek biz yeni nesiller bu geçen süre zarfında neler yapmışız, bugünlere nasıl hazırlanmışız.

Büyük uğraşlarla açılan El Sanatları Merkezi kapanmış yerine bir Meslek Yüksek Okulu bile açıl-

memiştir. Ne acıdır ki Elazığ'ın Yüksek Meslek Okulu olmayan tek ilçesi Ağın'dır. Malatya'dan, Elazığ'dan gelen meyve ve sebzeleri yemekle Ağınlılar yetinmektedir. Ağın Gölünün balıklarını yabancılar tutup satmakta, Ağınlılara lütfen vermektedirler. Ağın'ın bağları ve bahçeleri dersin durum içler acısıdır. Turizm İlçesi olma özleminin esamisi bile okunmuyor. Köprüyü sorarsan yılan hikayesine dönmüş, arayanı soranı yok. Köprüye 13 trilyon gömülmüş olmasına rağmen bir kısım Ağınlı hala - bu köprünün yapılmasına gerek var mıydı, yok muydu- tartışmasını ve dedikodusunu yapmaktadırlar. Tapu Müdürlüğü, Askerlik Şubesi ve Ağın'dan göçüp gitmiş. Ağın Belediyesi'nin, Maliye'nin, gelirleri giderlerinin yarısına düşmüş. Prof. Zeki Hafizoğulları'nın tabiriyle Ağın yolun sonu olmuş.

Diyeceksin ki bu şartlar altında Ağın bundan sonra kalkınmaz mı kalkınır, yüzünü batıya döndüremez mi döndürür, geleceğini kurtaramaz mı

kurtarır. Bu nasıl olur. Ağın görünümünde olan Ankara-Beypazarı turizme önem vererek, Kırıkkale-Kalecik üzüm satarak nasıl ki 10-15 sene içinde Milli Gelir'den 50-60 Milyon Dolar pay alıyorsa Ağın da neden çalışıp 15-20 sene zarfında bu paydan nasibini almasın. Tabii senede bir hafta olsun, hat-ta senelerce Ağın'a gitmeyip, niye gideyim ki deyip, şehirlerde sırça köşklerinde oturup, sahil kenarlarında ayaklarını suya sarkıtıp "Ağın neden kalkınmıyor, neden gelişip, ilerlemiyor" diyen baronlarla bu işler olmaz, Ağın kurtulmaz. Ancak, bunun için Tanyol Gençosman, Faruk Doğan ve Alaattin Yazıcı gibi 30-40 kişi, Anadolu Arslanları, Ağın sevdalıları Ağın'a gidip sanayi kuracaklar, nar bahçeleri, üzüm bağları, bahçeleri yapacaklar, Katma Değer ve istihdam sağlayacaklar. Hiçbir şey için geç değildir. Buradan bu girişimcilere şükranlarımı sunmak istiyorum.

Nice güzel gelecek günlere,

Ne mutlu o günleri göreceklere.

Ağın Dut Pekmezi

Emine BEŞE

Sevgili Okuyucu:

İnsan Yaşam boyu öğrencidir. Beşeri öğrenmek için, bir ömür, bin ömür, ömürler çok çok azdır. Veysel misali kapatsak gözlerimizi, elimize aldığımız sazı rotasını ve notasını bilerek çalsak. Her var oluştan ders ve ibret alsak, edindiğimiz tecrübeleri aklın ışığı altında yazsak.

Sizlere yazacağım; güneşte olgunlaştırılmış dut pekmezi, toz halinde zencefil ve bir limondan ibaret olan, sulandırılarak içilen, bir şurup. Ben bu içeceğe zaman içinde İBNİ SİNA içkisi adını verdim. Bu içkiden çok fayda gördüğüm için denemenizde fayda var diyorum.

İBNİ SİNA İÇKİSİ

Çeyrek asırdan fazla oldu. Kullanmaya

başlayalı. İlk yıllar bir kaşık pekmezi büyükçe bir bardağa koyup yarısına kadar kaynar su, üzerine biraz soğuk su koyarak içip, yarım saat sonra kahvaltı yapıyordum. Öksürdüğüm bir dönemde tavsiye üzerine bir kahve kaşığı toz zencefil koyarak içtim kısa zamanda öksürüğüm kesildi. Bir müddet sonra Prof. Dr. Leyla Hanım Pekmez'in bütün değerlerinin sindirilip kullanılması gerekir deyince. Limonla tamamlamış oldu. Tekrarlarsak.

Sabah kalktığımızda, ilk işimiz başlarken bir tatlı kaşığı pekmez, bir kahve kaşığı toz zencefil üzerine yarıya kadar kaynar su, üzerine az soğuk su, yarım limon suyu karıştırılıp anında içecek, yarım saat kırkbeş dakika sonra kahvaltı. Disiplinli kullanıp sonra konuşursak iyi olur.

Afiyet olsun efendim.

Atatürk Portresini Arka Duvara Asmak Kişiyi Atatürkçü Kılar mı?

Dr. Hasan YAĞAR

Cümlemizin malumları olduğu üzere, resmi büroların hemen hepsinde, gayri resmi ofislerin de genelinde, hususen makam ve yetki sahibi kişinin arkasına denk düşen duvara "Benim/bizim arkamızda Atatürk var" veya "Biz Atatürk'ten güç alarak çalışırız" mesajı vermek ve bir de saygı ifade etmek üzere Atatürk portresi asılmıştır, asılmaktadır. Bendenizin naçizane ve dahi âcizane kanaatim oldur ki, güzelim Türkiye'mizde bu görüntü ile uygulamanın ortaya koyduğu görüntü yekdiğerini nakzetmektedir.

Biliyor ve inanıyorum ki, yukarıda kullandığım eski kelimeler ekseri okuyucunun keyfini mutlaka kaçırmıştır. Ama bunlar Atatürk'ün bizzat kullandığı kelimelerdir. Devrimcilik adına güzelim Türkçe'ki ben kendisini sonradan öğrendim- öyle bir hale sokuldu ki sormayın gitsin.

Esas muradım bu olmamakla beraber hemen eklemeliyim ki, Atatürk'ün başta dil olmak üzere her bakımdan şah eser olan Nutuk adlı eseri Atatürk'ün dilinden yeni nesile okutulamadığı için olmalı ki mecburen güncel Türkçe'ye çevrildi. Çevrildi çevrilmesine de; affa maruz olarak denebilir ki "içine de edildi". Anlam düzeltmesi bakımından en son olarak "Nutuk, Mustafa Kemal, 1927" şekliyle yeniden yayınlandı. Lakin dil konusu bir fecaat. O büyük insan, rahmet-i Rahman'a kavuşalı daha bir asır geçmemiş olmasına rağmen biz O'nun konuştuğu dili anlayamıyoruz. Nutuk'un o feci ilk tercüme işinin, günümüzden daha öncelere dayandığı dikkate alınacak olursa, O'nun dilini anlamadığımız meselesinin süreci daha da er-

ken olsa gerek. Şayet bir mucize eseri olarak Atatürk çıkıp gelse, acep bıraktığımız Ankara ne âlemedir diye Kızılay'da bir tur atıp, gelen geçenle konuşmaya kalksa, inanın hepimizi İzmir körfezine doğru sürer. Zira merhum farında olamayarak buranın işgale uğradığını zanneder. Peki, Türkçe gerçekten düzeltildi mi? Asla. Daha önceki, yani Atatürk'ün konuştuğu Türkçe bilim ve edebiyat etkisinde olarak Arapça ve Farsça karışmış bir dildi. Şimdilerde de aynı gerekçelerle İngilizce ve Fransızca karışmış bir Türkçe. İsterseniz sayayım: İstasyon, gar, tren, otobüs, minibüs, kamyon, kamyonet, otomobil, hostes, asistan, sekreter, profesör, faks, telefon, telgraf, üniversite, rektör, dekan, sömestr, final, otoban, komisyon, aktör, star, süper, okey, bay bay, vapur, gişe, sinyal, sinyalizasyon, rötör, ekran, klinik, poliklinik, klima, tur, turizm, dans, dansöz, kuaför, vagon, apartman, şef, coğrafya, biyoloji, jeoloji vs. Bunlar sadece bir anlık aklıma gelenler. Şayet üzerinde çalışılacak olsa, konuşulan dilin "ana dil" olmadığına, bu işin mimarları da kani olur. Tabii olarak levhalar da işin cabası. Her ne ise. Esas demekliğimiz bu olmadığı halde hissiyatımız bizi buralara sürükledi. Ancak bunu yapanların som Atatürkçü geçineniler olduğunu ve bu işi de Atatürkçülük adına yaptıklarını —birçok insanımızla birlikte- bendeniz de bildiğim için tüm çabalarıma rağmen hissiyatımı yenemedim ve yazdım. Kusur ettikse aff ola.

Kısmen yukarıda söylediklerimle ilintili olarak da söylemeliyim ki, evet Atatürk, yönümü-zü Batıya çevirtti. Yalan değil. Ama onun dili-

ni, onun modasını, giyimini-kuşamını taklit edelim diye değil. O, maalesef Batıya kayan ilmi alalım diye pusulayı o tarafa doğru yöneltti. Yapılanların ne denli Atatürk'ün öğütlerine muhalif olduğunu aşağıda tespitiye çalışacağım. Ancak o raddeden önce burada bir pekiştirme olarak kaydedecek olursak diyebiliriz ki, O kutlu insan o derece milliyetperver idi ki, içkisini bile millî olanından seçerdi. Yani rakıyı tercih ederdi. İnanın ben daha Atatürk'ün bu gibi soforalarında viski aldığı veya ikram ettiğine dair bilgilere rastlamadım. Ama rakı ile ilgili birçok anısını biliyorum.

Şimdi o deha insanın birçok nasihatini aşığıya alacam ve ne denli bu nasihatlere bağlı kaldığı hakkında yorum yapmaksızın değerlendirmeyi okuyucuya bırakacağım.

O müstesna ve deha insan bakınız neler diyor:

“Özellikle bizim milletimiz, milliyetini ihmal edişinin çok acı cezalarını çekmiştir. Osmanlı İmparatorluğu içindeki çeşitli toplumlar hep millî inançlara sarılarak, milliyetçilik idealinin kuvvetiyle kendilerini kurtardılar. Biz ne olduğumuzu onlardan ayrı ve onlara yabancı bir millet olduğumuzu sopa ile içlerinden kovulunca anladık. Kuvvetimizin zayıfladığı anda bizi hor ve hakir gördüler. Anladık ki, kabahatimiz kendimizi unutmış olduğumuzmuş. Dünyanın bize hürmet göstermesini istiyorsak ilk önce kendi benliğimize ve milliyetimize bu hürmeti; hissî, fikrî ve fiilî olarak bütün davranış ve hareketlerimizle gösterelim; bilelim ki millî benliğini bulamayan milletler başka milletlerin aavidir”.

“Her milletin kendine mahsus geleneği, kendine mahsus adetleri, kendine göre millî özellikleri vardır. Hiçbir millet aynen diğer bir milletin taklitçisi olmamalıdır. Çünkü böyle bir millet ne taklit ettiği milletin aynı olabilir, ne de milliyeti içinde kalabilir”.

“Milliyet davası, şuursuz ve ölçsüz bir dava şeklinde düşünülmemeli ve behemehâl sa-

vunulmalıdır. Milliyet davası siyasi bir mücadele konusu olmadan önce şuurlu bir ideal meselesidir. Şuurlu ideal demek pozitif bilimlere, ilmi metotlara dayandırılmış, bir hedef ve gaye demektir. O halde propagandalarda denenmiş metotlara müracaat etmek şarttır. Hareketlerin imkân sınırları ve öncelikleri mutlaka hesaba katılmalıdır”.

“Şimdiye kadar takip olunan tahsil ve terbiye usullerinin, milletimizin tedenniyatında (gerilemesinde ve düşmesinde) en mühim bir amil olduğu kanaatindeyim. Onun için bir millî terbiye programından bahsederken, eski devrin hurafatından (hurafelerinden) ve evsafı fitriyemize (doğal özelliklerimize) hiç de münasebeti olmayan yabancı fikirlerden, şarktan ve garptan gelebilen bil cümle tesirlerden uzak, seciye-i milliye (milli karakterimize) ve tarihimizle mütenasip (tarihimizle uygunluk gösteren) bir kültür kastediyorum. Çünkü dehayı milliyemizin inkişaf-ı tamı (tam gelişmesi) ancak böyle bir kültür ile temin olunabilir”

“Çocuklarımız ve gençlerimiz yetiştirilirken onlara özellikle varlığı ile hakkı ile birliği ile ters düşen bütün yabancı unsurlarla mücadele lüzumunu ve milli duyguya dayanan düşünceleri büyük bir olgunlukla her karşıt düşünceye karşı şiddetle ve fedakârlıkla savunma zorunluluğu telkin edilmelidir. Yeni neslin bütün manevi gücüne bu özellik ve yeteneklerin aşılması önemlidir. Sürekli ve müthiş bir mücadele şeklinde beliren milletlerin hayat felsefesi; bağımsız ve mutlu kalmak isteyen her millet için, bu özelliği, büyük bir şiddetle istemektedir.”

“Vatandaşları içinde çeşitli dinlere mensup unsurlar bulunan ve her din mensubu hakkında adil ve tarafsız tutum ve davranışta bulunmaya ve mahkemelerinde vatandaşları ve yabancılar hakkında eşit adalet uygulamakla vazifeli olan bir hükümet, fikir ve vicdan hürriyetlerine uymaya mecburdur”.

"Türkiye Cumhuriyetinde, her yetişkin dinini seçmekte hür olduğu gibi, belirli bir dinin merasimi de serbesttir. Yani, ibadet hürriyeti vardır. Tabiatıyla ibadetler, güvenlik ve genel âdâba aykırı olamaz; siyasi gösteri şeklinde yapılamaz. Geçmişte çok görülmüş olan bu gibi durumlara artık Türkiye Cumhuriyeti asla katlanamaz"

"Din bir vicdan meselesidir. Her kes vicdanının emrine uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz. Düşünüşe ve düşünceye karşı değiliz. Biz sadece din işlerini, millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kasıt ve fiile dayanan tutucu hareketlerden sakınıyoruz."

"Din ve mezhep herkesin vicdanına kalmış bir iştir. Hiçbir kimse, hiçbir kimseyi, ne bir din, ne de bir mezhebi kabul etmeye zorlayabilir. Din ve mezhep hiçbir zaman politika aleti olarak kullanılamaz"

"Dinden maddi menfaat temin edenler iğrenç kimselerdir. İşte bu duruma karşıyız ve buna müsaade etmiyoruz".

"Artık Türkiye, din ve şeriat oyunlarına sahne olmaktan çok yüksektir. Bu gibi oyuncular varsa kendilerine başka taraflarda sahne arasınlar".

"Efendiler; yeryüzünde üçyüz milyonu müteceviz İslam vardır. Bunlar ana, baba, hoca terbiyesiyle, terbiye ve ahlâk almaktadırlar. Fakat maalesef hakikat şudur ki, bütün bu milyonlarca insan kitleleri şunun veya bunun esareti ve zillet zincirleri altındadır. Aldıkları manevi terbiye ve ahlâk onlara bu esaret zincirini kırabilecek meziyeti, insaniyeti vermemiştir, veremiyor. Çünkü hedef-i terbiyeleri millî değildir".

"Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekle öğrenimin sınırı ne olursa olsun, ilk önce ve her şeyden önce Türkiye'nin bağımsızlığına, kendi benliğine, milli geleneklerine düşman olan bütün unsurlarla mücadele etmek gereği mutlaka öğretilmelidir.

Dünyada, uluslararası duruma göre böyle bir mücadelenin gerektirdiği manevi unsurlara

sahip olmayan kişiler ve bu nitelikte kişilerden oluşan toplumlara hayat ve bağımsızlık yoktur".

Yukarıda da değindiğimiz üzere, bu öğütlere ne derece uyulup uyulmadığının yorumunu dergimizin sayın okuyucularına bırakmış durumdayız. Ancak güzelim Türkiye'mizdeki görüntülere göz atıldığında bu hedeflerden epey uzakta kaldığımızı söyleyecek olursak bilmem haksızlık etmiş olur muyuz? Tabiidir ki her gözün bakması ve görmesi mutlaka farklıdır.

Bendeniz naçizane olarak Türkiye Atatürkçülüğünün genel bir görüntüsüne vesile olmaya çalıştım. Gönlümüzden geçen; yukarıdaki tespitlerden de anlaşılacağı üzere, harcı ve temeli tamamen akıl, realite ve tecrübeye dayalı bulunan Atatürk öğütlerinin harfiyen uygulanarak içte ve dışta Türkiye'mize itibar ve esenlik kazandırılması özlemidir. Başka hiçbir şey değil.

Bu vesile ile başta cennetmekân Mareşal Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere herkese saygı, selam ve sevgiler sunarım.

KAYNAKÇA

Nutuk, Cilt: I, Ankara, 1960.

Nutuk, Cilt: II, 1919-1920, Ankara 1960.

Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt: I, Ankara 1961.

Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt: II, 1906-1938, Ankara 1952.

Afet İnan, Medeni Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün El Yazıları; Ankara 1969.

Mahmut Esat Bozkurt; Yakınlarından Hatıralar, İstanbul 1955.

Ali Kılıç; Atatürk'ün Hususiyetleri, İstanbul 1955.

Eyüp G. İsbir; Atatürkçü Düşüncede Özellik Taşıyan Önemli Yaklaşımlar, Atatürk Dizisi:26. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları:867.

TARİHE KARIŞTI

Eskiden kızgın güneşte tarlasını dörenler
Kapı önlerinde iğ eğirip çorabını örenler
Öküzlerini alıp harmanda düğenini sürenler
Soruyorum sizlere bunlarda tarihe karıştı

Çapasını alıp duvarını yapanlar
Ne oldu tarlalarda duran tapanlar
Göksüzlere kurulan o can alıcı kapanlar
Bunlarda sorarım tarihe karıştı

Atar omzuna çatalını, çapasını, belini
Öğle yemeğini getirecektir gelini
Yağışta derelerden akan yağmur seli
Sanki bunlarda tarihe karıştı.

Bağları kazınca arşa çıkan sesler
O zamanlarda davarını malını besler
Kış için dağlardan toplanan kesler
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Eski kış odaları hayallerle doldu
Millet kentten göç edip nefesi şehirde aldı
Sanki bunların iyi olduğunu sandı
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

İlkbahar aylarında çalışanlar olur
Eski adamlar çalışmakla bunda bulur
Her şeyini malından mülkünden alır
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Yakar sobasını pişirir çorbasını
Zamanı gelince eker kıskasını
Ekmek pişirmeye alır tahtasını
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Her kapı kenarında yuvarlak halka
Çıkar bunu da hediye diye sakla
O zaman kapılardan geçilmezdi tozdan
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Haniye tarlada ho ho sesleri
Görülüyor başa giyilen fesleri
Görün yeni gelin üsleri
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Ne oldu kapı önünde bakır kazanlar
Asker teskeresini yakında almaya başlar
Sebzeci tarlada sebzeyi toplar
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Bulgurunu haşlayıp çarşafına serenler
Sotkularda bunları haftalarca döverler
Taze bulgurun pilavını yapıp yiyenler
Tabiki bunlarda tarihe karıştı

Memurum deyipte ayak basmaz Ağına
Baba vatanıdır bakmaz oldu bahçesine bağına
Gezmek için çıkayım Osman dağına
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Gel gözüm suyu ve havası sana yeter
Senin şehirde gezmen ölümden çok beter
Otur soğuk su başlarında akıtma ter
Tabiki bunlarda tarihe karıştı.

Günay bunu bildiği için yazmaz
Ağzına geleni çiğneyip bozmaz
Lafımız laf ağzımızdan sızmaz
Tabiki bunlar dahi tarihe karıştı.

M. Günay KARNAK

Depremde

Nerede

Durmalı...

Doug Copp

Adım Doug Copp. Dünyanın en tecrübeli kurtarma birimi Amerikan Uluslararası Kurtarma Ekibinin Kurtarma şefi ve afet olayları müdürüyüm. Bu makaledeki bilgiler bir deprem anında hayat kurtaracaktır.

875 yıkılmış binaya sürünerek girdim, 60 ülkeden kurtarma ekipleriyle çalıştım, birçok ülkede kurtarma ekipleri oluşturdum ve çok sayıda ülkede birçok kurtarma ekibinin üyesiyim. 2 Yıl boyunca birleşmiş milletler felaket 'azaltma' uzmanıydım. 1985'ten beri aynı anda gerçekleşenler hariç dünyadaki bütün büyük felaketlerde çalıştım.

1996'da benim hayatta kalma metodumun geçerliliğini ortaya koyan bir film yaptık. Türk hükümeti, İstanbul belediyesi, İstanbul Üniversitesi, Case yapımcılık ve bu pratik ve bilimsel testin filme alınmasında işbirliği yaptılar.

İçinde 20 maket (mannequis) olan bir okulu ve evi yıktık. On maket 'çömeli ve korun' metodunu uygularken, 10 maket 'hayat üçgeni' metodumu uyguladı. Tasarlanmış yıkımdan sonra görüntüleri filme almak ve sonuçları belgelemek için enkazı geçip binaya girdik. Bina yıkımlarında oluşabilecek şartlar dahilinde direk olarak gözlemlenebilen ve bilimsel şartlar altında hayatta kalma tekniklerimi uyguladığım film 'çömeli korun/saklanan' kişiler için hayatta kalma şansının sıfır olduğunu ortaya koydu.

Hayat üçgeni metodumu kullananlar için hayatta kalabilme şansı yaklaşık olarak % 100 oldu. Bu film Türkiye'de ve Avrupa'nın geri kalan kısmında milyonlarca izleyici tarafından izlendi. Bu film ABD, Kanada ve Güney Amerika'da RealTV programında izlendi.

Enkazına girdiğim ilk bina 1985 Mexico City depreminde bir okuldu. Bütün çocuklar sıralarının altındaydı. Her bir çocuk kemiklerinin kalınlığına kadar ezilmişlerdi. Sıralarının yanındaki koridorlara uzanmış olsalardı hayatta kalmış olabilirlerdi. Bu 'ayıptı, gereksizdi' ve çocukların neden koridorlarda (sıraların arasında) olmadığını merak ettim. O an, çocuklara bir şeyin/eşyanın altına saklanmalarının söylendiğini biliyordum.

Basitçe ifade edilirse, binalar yıkılırken, objelerin üzerine düşen tavan ağırlığı veya içerideki mobilyalar bu nesnelere çarparken yanlarında bir yer, boşluk bırakırlar. Bu boşluk benim 'hayat üçgeni' dediğim alandır.

Nesne ne kadar büyük ve ne kadar dayanıklı olursa daha az ezilecektir.

Nesneler ne kadar az ezilirse boşluk ve bu boşluğu kullanan kişinin yaralanmama olasılığı o kadar artar. Bir dahaki sefere televizyonda yıkılan bina izlerken gördüğün üçgenleri say. Heryereler. Yıkılan bir binada göreceğiniz en yaygın biçimdir.

Deprem anında hayatta kalma, ailelerine bakma ve başkalarını kurtarma hakkında 750 bin nüfuslu Trujillo kentinin İtfaiye bölümünü eğittim. Trujillo İtfaiye Departmanının kurtarma şefi Üniversitede profesördür. Bana her yerde eşlik etti. Kişisel ifadeleridir:

'Adım Roberto Rosales. Trujillo kurtarma ekibi şefiyim. 11 yaşındayken çöken bir binada mahsur kaldım. Mahsur kalışım 1972 yılında 70.000 kişiyi öldüğü depremde oldu. Erkek Kardeşimin motosikletinin yanında oluşan 'hayat üçgeni' içinde hayatta kaldım. Yataklarının veya sıraların, masaların altı-

na giren arkadaşlarım ezilerek öldüler (isim, adres vb detayları anlatıyor). Ben hayat üçgeninin yaşayan örneğiyim. Ölen arkadaşlarım 'çömel ve korun' örnekleridir.

1) 'Binalar çökerken basitçe 'çömelen ve korun' kişiler istisnasız her defasında ezilerek ölüyorlar. Masa, araba gibi nesnelerin altına giren kişiler her zaman ezilirler.

2) Kediler, köpekler ve bebekler'in hepsi doğal bir şekilde dizlerini ana rahmindeki gibi karınlarına doğru çekerek kıvrılırlar. Deprem anında sizde bu şekilde kıvrılmalısınız. Bu doğal bir güvenlik ve hayatta kalma içgüdüsüdür. Daha küçük bir boşlukta hayatta kalabilirsiniz. Hafifçe ezilecek ama yanında boşluk yaratacak bir kanepe, geniş büyük bir eşyanın yanında durun.

3) Ahşap evler deprem anındaki en güvenliyalılardır. Sebebi basittir; ahşap esnektir ve depremin zorlamasıyla hareket eder. Eğer ahşap bina çökerse geniş yaşam boşlukları oluşur. Ayrıca, ahşap binalar daha az yoğunlukta yıkılış ağırlığına sahiptir. Tuğla binalar ayrı tuğla parçalarına ayrılacaklardır. Tuğlalar bir çok yaralanmalara sebep olacaktı, ama (beton) bloklardan daha az ezilmiş vücutlar yaratırlar.

4) Eğer gece yataktayken deprem olursa, basitçe yuvarlanarak yataktan düşün. Yatağın çevresinde güvenli bir boşluk oluşacaktır. Oteller müşterilerine deprem anında yatakların yanında yere uzanmalarını salık veren bir uyarı notunu odalarda her kapının arkasına asarlarsa depremlerde çok büyük hayatta kalma oranlarını sağlayabilirler.

5) Televizyon izlerken deprem olursa ve kolayca kapıdan veya pencereden dışarı kaçmak mümkün değilse, kanepe veya büyük bir koltuğun/sandalyenin yanında cenin pozisyonunda kıvrılarak yere uzanın..

6) Bina çökerken Kapı kirişlerinin altına geçen herkes ölür...Nasıl mı? Eğer kapı kirişlerinin altına geçerseniz ve kapı kirişi öne veya arkaya doğru düşürse inen tavanın altında ezilirsiniz. Eğer kapı ki-

rişi yana doğru yıkılırsa ikiye bölünürsünüz. Her iki durumda da ölürsünüz!

7) Hiçbir zaman merdivenlere gitmeyin/yönelmeyin. Merdivenler (ana binadan) farklı bir 'frekans aralığına' sahiptir; ana binadan bağımsız/ayrı olarak sarsılırlar. Merdivenler ve binanın geri kalanı devamlı olarak birbirlerine çarparlar, ta ki merdivenlerin yıkılışı gerçekleşene kadar.

Merdivenlere ulaşan insanlar basamaklar yüzünden yaralanırlar. Korkunç şekilde sakatlanırlar. Bina yıkılmasa dahi, merdivenlerden uzak durun. Merdivenler binanın hasar görmesi en muhtemel kısmıdır. Depremde yıkılmamış olsa dahi, merdivenler bağırarak kaçmaya çalışan insanların aşırı yüklenmesi ile çökebilir. Merdivenler binanın geri kalan kısmı zarar görmemiş olsa dahi her zaman güvenlik açısından kontrolden geçirilmelidir.

8) Binanın dış duvarlarına yakın yerlerde durun, mümkünse dışına çıkın. Binanın iç kısımlarından dış kısımlarına yakın yerlerde olmak çok daha iyidir. Binanın dış çevresinden ne kadar içeride olursanız, çıkış yolunuzun kapanma ihtimali o kadar artacaktır.

9) Aynen Nimitz yolundaki katlar arasındaki (yıkılan) blokların meydana getirdiği gibi, deprem anında üst yolun yıkılmasıyla ezilen araçların içinde bulunan insanlar ezilirler. San Francisco depreminin kurbanlarının hepsi araçlarının içindeydiler. Heps i öldü.

Araçlarının dışına çıkıp, aracın yanına uzanıp veya oturarak kolaylıkla hayatta kalabilirlerdi. Ölen herkes eğer araçlarından çıkıp, araçlarının yanına oturabilseler veya uzanabilselerdi yaşıyor olabilirdi. Ezilen bütün araçların yanında-kolonların direkt olarak üzerine düştüğü araçlar hariç- 3 feet yükseklikte boşluklar oluşmuştu.

10) Enkaz halindeki gazete ofislerini ve çok miktarda kağıdın olduğu ofisleri dolaşırken kağıdın sıkışmadığını/ezilmediğini keşfettim. Kağıt yığınlarının/kümelerinin etrafında geniş boşluklar bulunur/oluşur.

İyi Kitaplar

Toprak Gibidir, Bereketi Çoktur

Selçuk AYBERK

Selçuk AYBERK, 1956-1960 yılları arasında Ağın Ortaokulunda Türkçe Öğretmeni olarak çalışmış,pek çok Ağınlı hemşerimizin yetişmesinde emeği geçen,çevresi tarafından sevilen,sayılan değerli öğretmenimizdir.Ayrıca Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği ile bağıını koparmayan,değerli öğretmenimize sağlıklı uzun ömürler dileriz.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği

- Bize özgeçmişinizden bahseder misiniz?

- Bandırmada doğdum (1936). Seneler ne çabuk geçiyor. Evyapan İlkokulu ve Bandırma Ortaokulu'nu bitirdim; nereye gideceksin Bandırma'da lise yok, üç ilkokul bir ortaokul var, hepsi bu.

Gurbetteki yatılı okullardan birini kazanamazsan, berbere ya da bakkala çırak olacaksın bereket, Balıkesir Necatibey Öğretmen Okulu'nu kazandım. Oradan sonra Eğitim Enstitüsü Mezuniyetinde edebiyat grubu öğretmenliği

Doğu'da, Batı'da, Bandırma'da, Almanya'da emeklilikten sonra dersanelerde, toplam 41 yıl resmi / özel çalıştım.

MEB Onur kartı sahibiyim. Bilim ve Sanat Eserleri Meslek Birliği (BESAM) üyesiyim. Öğretmen Nalân Aybek ile evli olup, iki kızımız var (Sevi, Sezi) 1997'den beri kendimi meslekî ve edebî kitap yazıma verdim.

- Yazmaya neden başladınız?

Bana deselerdi ki; "Al sana şu kadar para, bizim için şunu yaz." Yazamazdım. Bu, içten gelecek, gönül işi, itici güç, toplumsal ve kişisel olacak.

Yakın tarihimizi edebî/akıcı bir üslupla öğretmenin zaruret olduğuna inanıyordum. Balkan göçleri, 1. Dünya Savaşı/Kuvâ-yi Millîye, Kurtuluş Savaşı dönemleri, Bandırma'da 2. Dünya Savaşı yılları,

Bu dönemleri bilmek, günümüzü çözmek için gerekli. Bu zarurete inandığım için, bu alanlar da yazdım.

Bir de lise/üniversite hazırlık öğrencilerine gerçekçi öğretici anlayışla yardımcı olmak istedim.

Elbette, beni yazmaya yönlendiren en temel motivasyon, her eser sahibin de olduğu gibi, ardında iz bırakmak, İnsan toprakta çürür gider, kitaplar asırlar koyu yaşar.

Tabii, istediğimiz, yazdıklarımızın okura ulaşması, okunması. Benim de herkes gibi, kitaplar yoluyla edindiğim, unutamadığım yerli/yabancı dostluklar var.

- Türkiye'de okuma durumu nasıl?

- Dünyanın az kitap okuyan uluslarındanız. Neden böyle? TV'lere, internete aşırı düşkünlük var, okullar, okuma zevkini pek aşılayamıyor. Kitaplar pahalı. Toplumda, okumuş insandan çok; parası olana, mevkiye itibar var. Siyaset ve toplum, genelde değersiz şeyler üzerine odaklandırılıyor. Yetişkinlerin geçim derdi ve yorgunlukları önemli bir engel.

İyi kitaplar toprak gibidir, bereketi çoktur

Gönül ister ki Ağın Düşün ve Sanat Dergisi de bereketli toprak gibi olsun.

- Türkiye'de Kültür durumu nasıl?

- Kültürlü insan deyince, her şeyden biraz bilen, ayaklı kütüphane olmak akla gelmemeli; bilgilerin yaşama uygulayabilmek, maddî/manevî yaşamını en doğru, en güzel en yararlı şekilde sürdürmek akla gelmeli. Öyle olması için yukarıda bir kısmını zikrettiğimiz durumların değişmesi gerekir. Bunun için anne/babalara, okullara, ilçe yönetici kişi ve kuruluşlarına, sivil toplum kuruluşlarına,

hemşerilere iş düşmektedir. Yetenekli kişiler, saygıyla, sevgiyle heveslendirilmelidir.

- Dünyanın ünlü yazarlarından, beğenerek okuduklarınız hangileridir?

Bazı ulusların büyük yazarları vardır. Okuma zevkinin alt yapısını, bunların eserleri oluşturur. Bunları okumadan olmaz. Liste biraz uzayacak ama başlangıç için, bu kitapların, kitaplığımızda olması gerek. Yazarları tanıdıktan sonra, sevdiklerimizin diğer eserlerini de okuyabiliriz.

Uluslara göre bir sıralama yapalım.

Yunan ed.

Sophokles: Tapediler yazdı: Kral Oidipus, Antigone.

Lâtin Ed.

Vergilius: Şair.

İtalyan Ed.

Pirandello: Hikâye ve tiyatrolarıyla ünlü: altı kişi yazarını arıyor.

İspanyol Ed.

Cervantes: Psikolojik roman: Don Kişot.

Alman Ed.

Goethe: Werther'in Acıları (Romantik roman). Bertolt Brecht: realist, natüralist yazar. Beş Kurşluk Opera. Thomas Mann: Roman ve hikâyeci: Buddenbrook Ailesi.

Fransız Ed.

Montaigne: Denemeler. Moliere: Komedi yazdı: Kibarlık Bidalası. Victor Hugo: Sefiller (roman). Honore de Balzac: Goriot baba (Roman). Stendhal: Kırmızı ve Siyah (roman). Gutsa ve Flaubert: Madam Bovari (Roman), Alphonse Daudet: Değirmenimden Mektuplar (Roman). Andre Gide: Dünya Nimetleri. Emile Zola: Natüralis Romancı: İstirap Çiçekleri. S. Mallarme: Sembolik Yazar: Kır Tanrısının Öğleden Sonrası.

Rus Ed.

Puşkin: Şiir, tiyatro, roman yazdı: Yüzbaşının Kızı (Roman). Gogol: Müfettiş (Roman). Dostoyevski: Psikoloji/bilinç altı görüntüleri anlattı. Suç ve Ceza (Roman). Tolstoy: Geniş halk yığınlarının sefaletini anlattı. Harp ve sulh; anne Karenina (Ro-

man). Çehov: Hikâyeci ve tiyatro Yazarı. Vanya Dayı. Gorki: Roman ve tiyatro yazdı: Çocukluğum. Pasternak: Doktor Jivago (Roman).

İngiliz Ed. W. Shakespeare: Dram Yazarı: Hamlet, Romeo ve Jülyet. Charles Dickens: İki Şehrin Hikâyesi (Roman). Oscar Wilde: Salome (Tiyatro). Bernard Shaw: Pygmalion (Tiyatro).

Amerikan Ed.

Emerson: Denemeler. Edgar Allen Poe: Acayip ve Çapraşık Hikâyeler. Mark Twain: Tom Sawyer'in Maceraları (Mizahi Hikâyeler) Ernest Hemingway: İhtiyar Adam ve Deniz, Çanlar Kimin için Çalıyor (Roman). J. Steinback: Fareler ve insanlar (Roman).

İskandinav Ed.

Henrik İbsen: Toplumcu ve gerçekçi yazar: Biz ölümler (Roman) Selma Lagerlöf: Gösta Berling (Roman).

- Yaşam hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

- Rehberim akıl ve vicdandır, bilimdir. "İnsanın aynası, yaptıklarıdır." Sözüne inanırım. Dürüst, terbiyeli, üretken insanları severim.

Atatürk'ün akıl, bilim ve çıkarsız inanç, "faydalı, doğru çağdaşlık ilkelerine" bağlıyım.

Paraya, mevkiye önem vermem. İyi insan özellikleri taşıyanlar, dostumdur.

- Siz de üretken bir yazarsınız. Yeni çalışmanız var mı?

Var. İnsanların binbir hâlini, hikâyelerde yansıtmak istiyorum. Onları suçlamayan, insanî sırları anlatan hikâyeler olacak bunları inşallah gerçekleştirim.

Selçuk AYBEK'in Eserleri

- Dil Bilgisi, Edebiyat, Kompozisyon Sözlüğü
- Türk ve Dünya Edebiyatından Güzel örnekler.
- Lise ve Üniv. Hazırlık Kitapları.
- Türkçe İlköğretim 6, 7. ve 8. sınıflar Ders Kitapları.

- Savaş, Göç ve Sarayda Aşk (Roman)
- Kurtuluş Namlunun Ucunda (Popüler tarih ve Anılar)
- Savaş ve Çocuk (Anılar)

Aliç (Crataegus oxyacantha)

Ünal DÜNDAR

Halk arasında, Ekşi muşmula, Barut ağacı, Yemişen, Crataegus azarolus, Fleur d'aubepine gibi isimlerle de anılan ALIÇ'ı , doğrusu pek çok kimse gibi benim de yeterince tanıdığım ondan ve meyvesinden yararlandığım söylenemez. Eşim (A.Nihat Dündar) pazardan ipe dizilmiş bir şekilde eve ALIÇ satın alarak getirdiği ve "çocukluğumuzda AĞIN'da hep bunları toplayarak yedik Beni çocukluğuma götüren bir yemiş... Sizde tadın çok seveceksiniz" dediği zaman tanıdım.

Görev yaptığım yıllarda yeterince zaman ayıramadığım ve hizmet edemediğim bir konuda emekli olduğumda çalışma imkanı bulmuş, gönüllü olarak TEMA'nın Ankara'daki gönüllüleri arasına ben de katılmıştım. Orada yaptığımız görevlerden birisi de AĞAÇ tanıtımı oldu. ALIÇ benim ilk aklıma gelen ağaçlardan birisi idi Hem ilgililere tanıttım, hem de bu özet bilgiyi de siz AĞIN'lılarla paylaşmak istedim. Çünkü ALIÇ'ın AĞIN da da yetiştiğini eşimden öğrenmiştim.

ALIÇ çoğunuzun bildiği gibi on metreye kadar yükselebilen, dikenli, beyaz veya pembe çiçekli bir ağaçtır. Meyveleri 6-10 mm çapında, 1-3 tohumlu, esmer-kırmızı veya kırmızı renklidir. Hafif ekşimsi olan lezzetli meyveleri yenilmektedir. Bitkiye çok güçlü antioksidand özellikler veren flavonoid (flavonlar) bileşikler açısından oldukça zengindir. Meyveleri olgunlaştığında kırmızı ve sarımsı bir renk alan, yuvarek görünümlü aliç, bazı yörelerde süs bitkisi olarak da kullanıyor. Aliç, Türkiye'de, derelere bakan yamaçlarda, kayalık, taşlık yerlerdeki çalılıklar içinde, ormanlarda ya da dağlık çevrelerde yetişiyor.

Uçsuz bucaksız bozkırlara doğru baktığımızda ilk dikkatimizi çeken şeylerden biri-

dir. Aliç ağacı, ya da çıplak dağlara bir göz gezdirdiğimiz zaman sanki bir ağacın dağı örtmeye çalıştığını ama sayısının az olmasından dolayı bunu başaramadığını hissedebiliriz. Gerçekten de Anadolumuzun çorak topraklarını yeşillendiren tek tük ağaç türlerinden biridir aliç ağacı. Ama sanki ALIÇ'ı bir başka severiz . Çünkü onun meyvesi vardır ; ekşidir güzeldir. Üstelik Kiraz, Kayısı gibi ağaçların istediği özel ,bakımı kendine istemez , kendince yaşamına devam eder, bizden bir şey istemeden meyvelerini çıkarır . Çünkü o buraların, uçsuz bucaksız dağların gerçek yerlisidir. Bizden bir şey isteyemez , utanır aksine bize meyvelerini ikram etmek için çırpınırdadır...Biz onun meyvesini yeriz, bazen toplamayız, yeterince kıymetini bilmeyiz... o da yere döker güzelim meyvelerini . Üstelik ne acıdır ki biz onun yaprağından meyvesine ve çiçeğine kadar ne kadar yararlı bir bitki olduğunu da çoğu kez farkında olmayız...

Uzmanların belirttiğine göre, Aliç ağacının yaprak, çiçek ve meyveleri Orta Çağ'dan beri özellikle kalp destekleyici ve kalp-damar sistemi fonksiyonlarını normalize etmek için kullanılmaktadır. Her biri, bitkiye çok güçlü antioksidand özellikler veren flavonoid (flavonlar) bileşikler açısından oldukça zengindir. Aliç, kalp-damar sistemi (cardiovascular system) üzerinde pozitif etkiler gösteren 3 grup ana bileşik içerir. Bu bileşikler; triterpenoid saponinler (triterpenoid saponins), aminler (amines) ve flavonlar (flavonoids) dir. Aliç'ın antioksidand etkisi, serbest radikal oluşumunu engelleyerek (inhibe ederek) kalbin tümünü olumlu yönde

etkilemektedir. Avrupalı araştırmacılar, bu bitkinin kalp ve beyne olan kan akışını ve kalbin kasılma gücünü artırdığını, kalbi düzensiz atışlara (kalp ritm bozukluğu) karşı koruduğunu ve kan basıncını (tansiyon) dengelediğini göstermişlerdir. Alıç içeri- sindeki etken maddeler kalp kasları dejenerasyo- nunda ve koroner damarlardaki daralmalar sonucu gerekli miktarda kanın ve oksijenin kalp kaslarına gönderilememesi durumundaki oksijen yetersizli- ğine karşı da kalbin korunmasına yardımcı olmak- tadır. Bilindiği gibi bu durum, şiddetli göğüs veya kalp ağrısı şeklinde kendini gösteren ve angina (an- jina pectoris) olarak bilinen bir rahatsızlığa yol açabilmektedir.

Alıç, damarları genişleten bioflavonoidler açı- sından da oldukça zengindir. Bu bileşikler çok güç- lü antioksidanlar olup; kalbe oksijen ve kan akışının artmasına yardımcı olurlar. Bu durum kalbin kan dolaşımı için harcamak zorunda olduğu gücü azal- tır ve kalbi rahatlatır. Ayrıca bioflavonoid maddeler kan damarlarının çeperlerini güçlendirir ve vücudun diğer bölgelerine olan kan akışını da düzenler. Alıç içerisindeki bileşiklerin kolesterolü ve damarlarda- ki plaket oluşumunu da azalttığı saptanmıştır. Kalp hareketlerini yatıştırıcı ve düzenleyici olarak, tehlikesizce uzun zaman kullanılabileceği uzman- larca belirtilen Alıç, çeşitli kalp ve kan dolaşımı hastalıklarında hekimlerin bilgisi dahilinde rahat- lıkla kullanılabilecek ender bitkilerden en başta ge- lenidir...

ALİÇ HER DERDE DEVA...

1) Kalp rahatsızlıkları için Alıç ağacının meyvesi marmelat yapıp yenilebiliyor. Alıç çi- çeği yaprağı oğul otuyla birlikte kaynatılıp balla tatlandırılarak soğuk olarak içilebiliyor. Alıç'ın önemli bir kalp damar sistemi destek- leyicisi olduğu, kan damarlarını genişlettiği, kanın daha kolay pompalanmasını sağladığı, kalbi rahatlatıldığı, Kalp krizi riskini azalttığı, damar sertliğine karşı koruyucu özelliğinin olduğu, Kalp atışlarını düzenlediği uzmanlar- ca ifade ediliyor.

2) ALIÇ ağacı çiçekleri kaynatılıp balla tat- landırılarak içilmek suretiyle ZAYIFLAMA KÜ- RÜ olarak da kullanılabiliyor.

3) Unutmayınız, Alıç bir C vitamini depo- sudur ve içinde Kalsiyum, Sodyum gibi mina- releri de barındırmaktadır.

4) Alıç çiçeklerinin kaynatılıp gargara ya- pıldığında veya içildiğinde BOĞAZ AĞRI ve İL- TİHAPLARINA iyi geldiği de uzmanlarca ifade edilmektedir.

5) Alıç çiçekleri Kedi Otuyla birlikte kay- natılıp balla tatlandırılarak içildiğinde Sinir- leri Yatıştırıcı bir özelliğinin bulunduğu kulla- nanlarca ifade edilmektedir..

6) Alıç meyvelerinin yemek kabızlığını gi- derici, Kaşıntı giderici, yemek böbrek kum- larını dökmeyi hızlandırıcı, uyku saatinden önce yenirse uykusuzluğu gidererek uyumayı kolaylaştırıcı özelliklerinin de bulunduğu uz- manlarca ifade edilmektedir.

Yukarıda özetle anlatmaya çalıştığımız gi- bi ALIÇ AĞACI, tam bir şifa kaynağı. Bu yüz- den bizim yöremizde de yetişen alıç ağacının nimetlerinden yeteri kadar faydalanmalı , on- ları , topraklarımızın nadir yeşilliklerini doğa bilinci göstererek korumalıyız... Onların sayı- larını artırmaya çalışmalıyız... Unutmamalı- yız ki alıç da doğadaki diğer varlıklar gibi biz- den sadece ona zarar vermememizi istiyor ve karşılığında bize çok şeyler veriyor...

Hamilelikte Ağız Bakımı ve Diş Sağlığı

Dt. Gülay ATEŞ*

Ağız ve diş sağlığının devamlılığını sağlamak için yaşam boyu etkili ve yeterli bakım gereklidir.

Kadınlarda ağız diş bakımı, yaşamlarının belirli bölümünü alan puberte (ergenlik), bebek emzirme, hamilelik, menstruasyon ve menapoz, dönemlerinde ayrıcalık göstermektedir.

“Her doğumda bir diş kaybedilir” düşüncesi doğru mu?

“Hamilelik sırasında bebeğin kendisi için gerekli olan kalsiyumu annenin dişlerinden alarak annesinin dişlerinin çabuk çürümesine yol açtığı, bu nedenle hamile annelerin diş kaybına uğradığı” düşüncesi tamamen yanlıştır.

Hamilelik sırasında annenin dişlerinden kalsiyum kaybı olduğuna dair herhangi bir bilimsel kanıt yoktur. Bu dönemde bebeğin ve annenin kemiklerinin sağlıklı olabilmesi için annenin günlük 1200-1500 mg kalsiyuma gereksinimi vardır.

Hamilelik döneminde kadın süt ve süt ürünleri ile yeşil yapraklı sebzeler gibi kalsiyumdan zengin gıdalar alarak kalsiyum gereksinimini karşılamalıdır. Eğer gıdalarla yeterli kalsiyum sağlanamazsa bebeğin gelişimi için gerekli olan miktar annenin kemiklerinden karşılanır.

HAMİLELİKTE DİŞ ÇEKİLİR Mİ?

Hamileliğin ilk üç ayı bebeğin organ gelişim evresi olduğundan etkili dental tedaviden kaçınılmalıdır.

nılmalıdır.

Tedaviler ikinci üç aya ertelenmelidir.

Diş ya da diş eti iltihabı gibi acil durumlarda, bir jinekoloğun önerileri doğrultusunda dental tedavi yapılmalıdır.

Hamilenin son üç ayda tedavi için gerekli olan pozisyonları rahat alamaması ve koltukta uzun süre oturamaması nedeni ile diş tedavisi yaparken anne rahatsız olabilmektedir.

Hamilelik sırasında ekstra bir ağız-diş bakımı gerekli midir?

Günlük ağız ve diş bakımını kesintiye uğratılmamalıdır.

Hamilelik öncesi tam bir ağız muayenesinden geçerek optimal ağız hijyenine kavuşmalı ve bunu sürdürme alışkanlığını kazanmalıdır.

Çünkü plak birikimi ve diş eti hastalıkları ile hamilelik sırasında oluşan hormonal değişiklikler arasında direkt ilişki vardır.

Hamilelik sırasında oluşan hormon artışı ağız mukozasını diş etkenlere karşı özellikle bakteri plaklarına karşı daha hassa yapar.

Günde en az iki kez diş fırçası ve diş ipi kullanarak etkili diş bakımı yapılarak plak birikimine engel olunmalıdır.

Ağız gargaraları ya da ılık tuzlu su ile gargara yapılmalıdır. Özellikle ılık tuzlu su diş etlerini rahatlatır ve dişeti hassasiyetini azaltır.

HAMİLELİK SIRASINDA

DİŞ TEDAVİSİ YAPILABİLİR Mİ?

Hamilelik tüm vücudun fiziksel ve psiko-

lojik yönden pek çok değişikliklere uğradığı bir dönemdir. Ağzımız ise vücudun bu tür değişikliklerine karşı çok hassas olan bir bölgedir.

Mide bulantıları ve kusmalar ağız içinde zararlı etkilere neden olur. Bazı yiyecek ve içeceklerle karşı aşırı ilgi veya aşırı tikslenme duyulması sonucu ağız da bundan etkilenir.

Hormonal etkiler sonucunda ağız içinde bazı değişimler olur. Örneğin tükrükteki asit miktarı değişim gösterdiğinden dişlerin çürümesi kolaylaşır. Çünkü en basit anlatımıyla, dişin çürümesi demek, bakterilerin salgıladığı asitlerle yumuşaması demektir. Diş eti rahatsızlıkları da eskisinden daha kolay ve daha sık oluşacaktır.

DIŞ HEKİMİNE NE ZAMAN GİTMELİDİR?

Hamilelik planlanıyorsa veya hamile olduğundan şüpheleniyorsa Diş Hekimi ziyaret edilmelidir. İlk 3 aylık dönemde temizlik yapılması uygundur. Diş Hekimi hamileliğin kalan

dönemi için bir tedavi takvimi hazırlayacaktır. İkinci 3 ayda da ağız dokularında meydana gelen değişikliklerin ve ağız bakımının etkinliğinin değerlendirilmesi ile birlikte tekrar temizlik önerilebilir. Duruma göre üçüncü 3 aylık dönemde de tekrar randevu verilebilir fakat tüm bu seanslar mümkün olduğunca kısa süreli olmalıdır.

Hamilelik sırasında yapılmaması gereken işlemler var mıdır?

Genellikle acil olmayan işlemler hamilelik sonrasında yapılabilir. Ancak herhangi bir diş tedavisi için en uygun zaman 4. ve 6. aylar arasındır. Şiddetli ağrının eşlik ettiği acil durumlarda tedavi hamileliğin herhangi bir döneminde yapılabilir. Anestezi ve ilaç verilmesini gerektiren durumlarda jinekolog ile irtibat kurulmalıdır. Ertelenebilecek işlemler doğumdan sonraya bırakılmalıdır.

* Diş Hekimi, Sağlık Bakanlığı Ankara Topraklık Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi.

DEĞERLİ HEMŞEHRİMİZ ECZ. ASAL UÇKUNKAYA ÖDÜLLENDİRİLDİ

İlaç sektörünün yayın organı Eczacı Dergisi tarafından bu sene ikinci kez verilen "Altın Havan İlaç ve Eczacılık Sektörü 2011 Başarı Ödülleri" kasım ayında sahiplerini buldu. Ecz. Levent Kamacık özel ödülünü ise meslek örgütündeki başarılı çalışmaları nedeniyle "Bakırköy Uçunkaya Eczanesi'nin sahibi Ağın Müderris Hüseyin Efendi mahallesinden İbrahim Uçunkaya'nın oğlu Ecz. Asal Uçunkaya'ya verdi.

Değerli Hemşerimiz Asal Uçunkaya'yı kutluyoruz.

24 Kasım

Öğretmenler Günü

Kutlanırken

Nazım ERCAN*

Adana'da ki kutlama töreninde konuşma yapan bayan öğretmen şehit öğretmen eşidir.

Bu şehit arkadaşımız PKK tarafından bir baskında öldürülmüştü. Sayın Adana Valisi de duygulanarak ağladı. O gün hepimiz ağladık onun gibi kaç Milli Eğitim erimiz şehit oldu. Acıma hissi olan herkes ağlar. Dağ başında korumasız polisi yok, askeri yok, kendini mesleğine adanmış görevini ifa ediyor. Gözü dönmüş hainler dış etkenler ve hatta içimizdeki hainler nice gençlerin yuvasını tarumar ettiler. Fakat şunu iyi bilsinler ki o hainler emelleri kursaklarında kalacak, vatan bölünmeyecek Cumhuriyet Atatürk'ün kurduğu gibi yaşayacak.

Biz öğretmenler öyle bir eğitim aşkı ile yetişiyoruz ki sınıfımızda geleceğimizin teminatı yavrularımızdan başka hiçbir düşünme olmaz. Çünkü görevimizde aksaklık yaparsak şehitlerimizin kemiklerini sızlatmış oluruz.

1961 yılı 27 Ekimde Adana — Karaisali ilçesi Kapıkaya köyünde sıfırdan bir okula atan-
dım. Sıfırdan diyorum okul yok okulum köy evi A'dan, Z'eye hiçbir araç yok. Araştırdım köyde hemen her evde kereste var. Çünkü ormanlık bir bölge lazım olana keresteyi topladım. Köyde marangoz aletleri olanlardan alet aldım. İşe başladım bir hafta da okul yaptım. O zaman köylerde elektrik yok. Lüks ışığında geceleri sıra yapıyorum. Bir gece çalışırken ne kadar yorulmuşum ki tezgahın üzerinde uyumuşum, yanımda yardımcım da yoktu. Elzem ihtiyaçlarımı temin edip eğitim öğretime başladım. Okulların açılışı iki ay geçmiş zamandan kazanmak için güneş doğarken başlar, güneş batarken paydos ederdim. Çok zaman pazarları

bile çalışırdım. Öğrencilerimin eğitimi aksamasın.

1963-64 öğretim yılında zamanın valisi yaşıyorsa sağlık öldüyse kendisine Allahtan rahmet diliyorum. Köyleri çok gezer ilk uğradığı yer okul olurdu. Bir günde benim köy evi okuluma geldi. Sıraların arasında gezerken sıraları nereden aldın? Kendim yaptığım dediğimde elimi tutup yüzümü öptü. Sana en kısa zamanda okul yaptıracağım diyerek ayrıldı..

Gerçekten dönüşünde resmen okul yaptırma mücadelesini verdi. Çok sevinmiştim ve öyle oldu okul 1964-65 öğretim yılında faaliyete geçti. Ne yazık ki askerlik nedeni ile Mardin-Midyat Çini yurt köyüne atandım. Yedi yıl sonra köyümü ziyaretimde önce okula gittim öğretmenini benim öğrencim çok sevindim çalışmalarını beğendim, tebrik ettim. Ne pahasına mal olursa olsun her türlü zorluklara göğüs gererek hizmetten kaçmaz öğretmen.

Öğretmenlerimiz kendilerini yalnız olduklarını hissetmemeli sosyal ekonomik sorunları çağın gereklerine uygun çözülmeli zaman zaman hizmetçi eğitimler verilmelidir. Atatürk diyor ki "bir ülkenin geleceği o ülke gençliğinin eğitimine bağlıdır." Yine gençliğe güvendiğini hitabesinden anlıyoruz. Yeni nesil bizim eserimiz olacağı için çalışmalarımızı Atatürk ilke ve inkılâpları doğrultusunda yürüttüğümüz zaman başarılı olacağız.

Adanalı öğretmenin acıları acımız acılarını paylaşır, tüm öğretmenlerin gününü kutlar başarılar dilerim.

* Emekli Öğretmen (Şenpınar (Vahşen) Mahallesinden).

Ağın'da Yaşanmış Olaylar

KEDİ AÇMIŞ

1966 yıllarından sonra Ağın İlçemize (Kaza) ilk su şebekesi döşendiğinde, Sabri amcanın bacısı Hatice bacıda evine bir adet muslukla su alır. Noman Gençaydın'ın kardeşi, Kadir amca'nınsa, yeni yaptırmış olduğu evinin bodrum katı, Hatice bacının evi seviyesinden aşağıdadır. Sular ilk alındığından, kışın donma olayı düşünülemediğinden, izole işlemleri yapılmamış.

Hatice bacı bunları bilemez, yapan usta da düşünememiş. Kışın don olayında, suyu kesilen Hatice bacı, kardeşine gider, "o da yaza gelir der, ben yaza gader nedeceğim" der, kardeşi, "önce ne yaparsen onu yapacaksın, çeşmeden taşı" der. "O gader mali nasıl doyuracağım", kardeşi; "az besle der", bacısı buna hiç razı olmaz, "irahatlığa kavuşmuştım o gader para vermiştim" der, Namazını kıldıktan sonra fenerini yakıp evine döner. Bir hayli

zahmetli geçen kıştan sonra, havalar ısındığında, gece patlayan su, Kadir amcanın bodrum katına dolar. Sabah Kadir amca suyun Hatice bacı ile bitişik olan duvardan geldiğini görünce, ustayı getirip Hatice bacı taraftaki arızayı giderirler. Masrafları Sabri amcaya söyler.

Hatice bacı akşama kardeşi'ne gittiğinde, sohbetler devam eder, Sabri amca bekler ki konuyu bacısı açsın, fakat bacısı üzüntülüdür hiç lafını yapmaz. Kardeşi, bacı der, "o Kadir geldi bana bir sürü laflar saydı, az kalmış ki evi yıkıla, sen o musluğu niye açık koydun". Bacısı; "Anaa. . . ben niye açık goyam pisik açmıştır."

12 kedisi vardı, onları süt ve yoğurt'la besliyordu, kardeşi "o kadar kediyi ne yapacaksın, bir tane si fare tutmağa yeter, diğerlerini azıt gitsinler", dediğinde; "onlar kışın üstümde yatıp beni ısıtirler, nasıl azitem demiş."

KARIŞAN PARA

Hatice bacı, kocasından kalan maaşla geçinmektedir. Bazen de, yetiştirip sattığı, keçi ve inek parasını, evde kayıp eder diye bankaya yatırmaktadır. Faizden de çok korkar.

İneğini satmış, parasını banka'ya yatırmak için gitmiş. Müdür beyi sormuş, memurlar müdürün yanına götürmüşler. Müdür bey, yer göstermiş, ne istediğini sormuş, Hatice bacı, "müdür bu paraları sana veririm, başka paralar ile garışturmayasın", Müdür bey, sen hiç merak etme, memurlarına bu paranın parasını ayrı koyun, kartını da buraya getirin. Hatice bacı rahatlamıştır, kartını alıp gider. Kardeşinden bunları gizler. Sabri amca bu durumları gayet iyi bilir. Akşama, bacısı evlerine geldiğinde, bacı der, senin inek iki taneydi, çoban deyirki bir ineği var. Bacısı; "boyni altında galasi çoban, sanadami sattığımı söyledi." "Ey parayı ne yaptın, bankaya yatturdum, bana niye demedin ki müdüre söyleyem ki iyi

yere saklaya, ben söyledim, senin sözün tutmamışlar, paralar hep garışmış. Get ki bulasın."

Hatice bacı sabah erkenden bankaya gider. Sabri amca dairesinden bankayı izlemektedir. (Banka şimdiki Birol Korkmazların dükkanının yeridir. Ziraat Dairesi de, Mehmet Orhan'ların eski konumdaki, dükkanının ikinci katıdır.) Bacısını görünce hemen bankaya gider ki müdüre fazla laf saymaya, fakat yetişemez, Hatice bacı yüksek sesle, "ula boyni altında galasi müdür, benim paralarımi niye garışturdun, şimdi nasıl ayıt edeceksin," dediği sırada Sabri amca yetişmiş amma iş, işten geçmiş, özür dilemiş, müdür bey, "bacın benim anamdır, ben durumunu gayet iyi biliyorum" demiş. Sabri amca bacısına, "müdür beyin haberi yok, memurlar garışturmuş, onide sabaha gader çaluşup ayırt etmişler" deyip bacısını eve gönderir.

Ölenlere Allah' tan Rahmet. Kalanlara Sağlıklı ve başarılı günler dilerim.

Ağın'da Yaşanmış Olaylar

AKLINI DA SEVEM SENİ DE

Sabri amcanın ablası Hatice bacı saf bir kadındı. Kocasına sakallı amca derlerdi. Kocasının ölümünden sonra, kalan maaşı ile Hacı Yusuf mahallesini örtme çıkmazında, iki katlı evinde, inek, eşek, keçi ve kedileri ile bağında, bahçesinde, kendi halinde, komşuları ile iyi geçinen, çevresinde sevilen ve korunan yaşlı bir kadındı.

Her akşam olmazsa da 2 -3 günde bir, akşam namazını kıldıktan sonra, gemici fenerini yakıp kardeşine gider, yatsı namazını kılıp evine dönerdi. Sabri amca, bacısının dediğini iki etmeden, çok iyi koruyan, bacısının nazarında kardeşi, arkasında bir dağ gibiydi. Fakat konuşturup sözlerine gülerdi.

Belediye Başkanlığınca (1960 dan sonra) keçilerin kaldırılması için minareden tombula (Ali Rıza) tellal çağdırılır. Hatice bacı anonsun mahiyetini tam anlayamaz. keçi lafı geçtiğinden evden dışarı çıktığında, kapı önünde oturan komşusu Nasıf Ağaya sorar, o da,

- Keçiler gahir, daha davara getmeyecek, çoban da alırsa ona büyük ceza yazılacağı, akşama davar geldiğinde getürki kesekte yiyek.

Hatice bacı bu duruma çok kızmıştır, Nasıf Ağaya

- boğazında gala der.

Belediye Başkanına beddua ederekten evine gider. Akşama davar gelir, iki adet keçisi vardır, diğerleri ile birlikte içeri alır, erkenden fenerini yakmadan, kardeşi'ne gider. Sabri amca,

- Ne o bacı erkenden geldin, bir durumu var,

- Telalı eşitmedunmi,

- Yok der (haberi vardır) Hatice bacı ağlayarak ve beddua ederek,

- Geçiler gahirmiş, Tombul söledi.

- Bacı hele dur niye ağlırsın, her şeyin bir çaresi vardır. Helbet buna da bir çare buluruz,

- Nasıl buluna ki.

- Bacı, senin iki keçin vardı, öylemi, he. . . hatırladığım gaderi ile boynozları yokti,

- He. . . ikiside kolik, (boynuzu olmayan)

- Senin üzüldüğüne bak, o iş çok kolay;

- Nasıl;

- Kimseye söylemeyesin, yoksa benimde başım belaya gider, tamamı;

- Yok gardaş dermiyim.

- Sen şimdi eve git rahatça uyu. Ben yarın sabah erkenden kasaptan iki tane koyun postu alır, gizlice eve getirir, keçilerin üstüne kor güzelce dikerim, kimin ne haberi, sende davara katarsın tam söylemeden, vay gardaş deyip boynuna sarılır.

- aklında sevem fikrinide der.

Fenerini yakıp huzur içinde eve döner. Mahallede kapı komşusu Noman Gençaydın amca ile karşılaştığında,

- Lömen efendi sende goyin posti varmi diye sorar, (Noman amca Belediyede Meclis üyesi olduğundan durumu hemen anlar.) Kardeşinden geldiğini de bildiği için, durumu iyiden iyiye öğrenmek ister. Sorduğunda;

- Heç. . . Sabri dedi ki kimseye demeyesin; yok, benden sır çıktığını hiç duydun mu, Hatice bacı; Sabri keçilerin üstüne dikecek ki davara gatam; der demez Noman amca (hanımına)

- Hatice gel hele deyip, durumu anlatınca ikisi birden kapı önüne oturup gülmekten gözlerinden yaşlar akar. Hatice bacı acep bunlar neye gülerler deyip, hızlı, hızlı evine gider. (iki Hatice komşudur.)

Kısa... Kısa... Kısa... HABERLER

* Beyelması (Hozakpur) Köyünden Mehmet-Emine Çakaralmaz'ın oğlu, Cevat (Rahmetli), İsmet, Macit, Kıymet Taşbaşı, Arife Ercan ve Gülsen Güler'in abisi Mehmet ÇAKARALMAZ (Hozakpur Köyünün sevilen kişisi namı değer Abey) 29 Ekim 2011 tarihinde yaşamını yitirmiş ve ertesi gün köyünde toprağa verilmiştir. Ağın yöresinde herkes tarafından sevilen, Mehmet Çakaralmaz'a tanrıdan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

* Beyelmesi (Hozakpur) Köyünden Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Enerji İşleri Genel Müdürlüğü'nde Makina Mühendisi olarak çalışan Dağcılık Lisansı sahibi Nuri BİLİR, Tanzanya'da bulunan 6000 m. yüksekliğindeki Kilimanjora dağına ekip olarak 04-11 Eylül 2011 tarihleri arasında başarılı bir tırmanış gerçekleştirmişlerdir. Türkiye'ye sağlıklı olarak dönen hemşerimizi kutlar, sağlıklı nice tırmanışlar dileriz.

* Beyelması (hozakpur) Köyünden merhum Kamil-Fatma Ateş'in oğlu, Latif 'in (Ferit) kardeşi, İfaget Akbaş ve Talat Ateş'in abisi, Cahit ve Hayriye Çako'nun sevgili babası, Eylül, Rüzgar, Sidar, Bertan'ın dedeleri, Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Kamil Ateş'in amcası, Saliha Ateş'in değerli eşi, eski Beyelması Köyü Muhtarı Nevzat Ateş, yakalanmış olduğu amansız hastalıktan kurtulamayarak 14 Aralık 2011 tarihinde Malatya'da yaşamını yitirmiş ve aynı gün Beyelması Köyünde torrağa verilmiştir.

* Ağın Modanlı Köyünden Elazığ TEDAŞ'dan emekli Hüseyin Ayhan'ın eşi, İbrahim, Necati, Zeynep Ayhan'nın annesi, Ahmet Yıldırım, Ayşe Aycan, Hacer Yıldırım, Azmi Yıldırım'ın kardeşi, Mustafa, Ebuzer, Furkan, Gökhan ve Kübra'nın babanesi, Sümeyya ve Beyza'nın annesi, Hatice Ayhan 19 Aralık 2011 tarihinde Elazığ'da yaşamını yitirmiş, ertesi gün Modanlı köyünde toprağa verilmiştir.

* Ağın Şenpınar (Vahşen) Mahallesinden, Ek-

rem Korkmaz'ın oğlu, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Hastanesi 2.Kulak Burun Boğaz şefi olarak görev yapan Doç. Dr. Hakan Korkmaz, Mayıs 2011 tarihinde Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı'na profesör olarak atanmıştır. Sayın Hakan Korkmaz'ı kutlar yeni görevinde başarılar dileriz.

* Ağın Başpınar (Ekrek) Mahallesinden Tuğgeneral Erhan Güder, Giresun Jandarma Bölge Komutanı iken, 30 Ağustos 2011 tarihinde emekli olmuş, Antalya iline yerleşmiştir. Ankara Gülhane Tıp Akademisinde başarılı prostat operasyonu geçiren Emekli Tuğgeneral Erhan Güder'e geçmiş olsun ve yeni yaşamında sağlıklı uzun ömürler dileriz.

* Ağın Şenpınar (Vahşen) Mahallesinden Tuğgeneral Ahmet Can Çevik 30 Ağustos 2011 tarihinde Tekirdağ Malkara 95.Tugay Komutanlığı görevine atanmıştır. Geçte olsa Komutanımıza yeni görevinde başarılar dileriz.

* Malatya Ağınlılar Derneğince 10 Aralık 2011 cumartesi saat:14.00 de Malatya Park Alışveriş ve Yaşam Merkezinde memleket havası etkiliği kapsamında AĞIN GÜNLERİ düzenlenmiştir. Malatya halkının büyük ilgi ile izlediği günde, yöresel türküler, oyun havaları ve folklor gösterileri düzenlenmiştir. Dernek Yönetimine ve organizasyonda görev alan tüm hemşerilerimizi kutlarız.

* Ağın-Kuzgeçe Mahallesinden hemşehrimiz Adnan Binyazar'ın "Ölümün Gölgesi Yok) adlı romanı, 2011 Ebubekir Hazım Tepeyran Ödülü'nü aldı.

Osmanlı'nın son dönem mülki idare amirlerinden Ebubekir Hazım Tepeyran'ın anısını yaşatmak amacıyla verilen roman ödülünün bu yılki sahibi de hemşehrimiz Adnan Binyazar oldu. Çankaya Belediyesi ile Niğde Kültür ve Sanat Platformu Girişimi tarafından düzenlenen ve Tahsin Yücel, Osman Şahin, Metin Celal, Hikmet Altinkaynak, Ahmet Yıldız ve Hilal Erkan'dan oluşan seçici kurul tarafından

KISIR DÜĞÜN

Uzun yıllar dereğimiz yönetim kurulunda görev yapan değerli hemşehrimiz, Ahmet Çetin 24 Aralık 2011 tarihinde yönetim kurulu ve dernek üyelerinden oluşan 28 kişilik gruba yemek verdi. Öğleden sonra 15:00'de başlayan yemek, sohbet ve eğlence ile gece 21:00'e kadar sürdü.

Sıcak ve dostluk havası içinde geçen geceden hemşehrilerimiz mutlu ayrıldılar. Ahmet Çetin'e bu organizasyonundan dolayı teşekkür ederiz.

Yılın Roman Ödülü'ne layık görülen eser için, 13 Kasım 2011 tarihinde İstanbul TÜYAP Kitap Fuarı'nda bir tören düzenlenerek Adnan Binyazar'ın ödülü verildi.

"Ölümün Gölgesi Yok" adlı roman, 2005 yılında da Orhan Kemal Roman Armağanı'nı kazanmıştı.

* Ağın-Beyelması Köyü'nden, hemşehrimiz Mehmet Ergönül'ün hazırladığı "Mevlana (Divan-ı Kebirden Seçmeler)" adlı kitap, Aya Kitap tarafından yayımlandı. Okurlarımız, söz konusu kitabı büyük kitapçılardan veya internetten edinebilirler.

* Ağın-Aliuşağı Mahallesi'nden Emekli General Doç. Dr. C.Güner Omay tarafından kaleme alınan "Prof. Dr. Egbert Adriaan Kreiken" adlı kitap, Bilimsel ve Teknik Araştırma Vakfı tarafından yayımlandı. Okurlarımız, sözü edilen kitabı Bilimsel ve Teknik Araştırmalar Vakfı, Turgut Reis Cad. No.33/1, 06570 Maltepe-Ankara, Tel: 0312 229

01 65, Faks. 0312 229 01 63 adresinden sağlayabilirler.

Değerli hemşehrilerimiz Adnan Binyazar, Mehmet Ergönül ve C.Güner Omay'ı yürekten kutlar, yeni eserlerini bekleriz.

* Ağın Kuzgeçe Mahallesinden Haddımgil'in Sürreyya ve Hacı Yahya UYANIK'ın oğlu, İlksen, Gülsen, Nafi ve Nedim'in kardeşi, Umut ve Alper'in kıymetli babası, Fatma'nın değerli eşi Ömer Nail UYANIK 24 Kasım 2011 tarihinde Balıkesir ilinin Susurluk İlçesindeki evinde vefat etmiş olup, 25 Kasım 2011 tarihinde İzmir Bornova'da toprağa verilmiştir. Şiirleri ile dergimize katkıda bulunan yazarımız şair Ömer Nail Uyanık'ı 'ÖĞRETMENİM' şiiri ile uğurlamak istiyoruz. Şairimize tanrıdan rahmet, yakınlarına baş sağlığı dileriz.

ÖĞRETMENİM

Öğretmenim, can içinde bir cansın
Tebeşir elinde tahta önünde
Nereye bakarsan orda varsın
Üstümüze durmaz ışık saçarsın

Diyemiyorsun sen, bırakın yansın
İçten seviyorum, sanma dilimde
Her güzelliklerde, inanın varsın.
Yaramızı bile sever okşarsın

İşaret verirsin hayali zil çalsın
Öğretmenim can içinde bir cansın
Girince sınıfa kapı kapansın
Şu beynimde bilim denen bir kansın

Parıldar bir ışık gözlerinde
Baş öğretmen ATATÜRK'ten mirassın
O ışıktan herkes feyzini alsın
Cumhuriyet harçlı bir temel taşısın

Görüyorum ufku,sanki önümde
Ömer Nail UYANIK
Yarışa hazırım, Türküm ezelde
Yarış içindeyiz dün de bugün de
Peygamber mesleği asalet sende

DOĞUMLAR

MAHALLE/KÖYÜ	ÇOCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞ. TARİHİ
Altınayva Köyü	Zeynep ERDOĞAN	Mahmut	Malatya	29.09.2011
Dibekli Köyü	Elif Derin BALCI	Serkan	Ataşehir	16.10.2011
Dibekli Köyü	Çınar KILIÇ	Deniz	Şişli	19.10.2011
Hacıyusuf Mah.	Nihal Ela ÖZMEN	Lütfi Alper	Çankaya	21.10.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Arda ERSOY	Levent	Yenimahalle	22.10.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Mehmet Emir AKTAŞ	Ahmet Evren	Elazığ	29.10.2011
Pul Köyü	Yusuf Aziz ALPER	Recep	Üsküdar	31.10.2011
Hacıyusuf Mah.	Bade ÖZMEN	Burak	Kadıköy	01.11.2011
Balkayası Köyü	Elif Azra ÇORUK	Halil	Elazığ	03.11.2011
Kuzgeçe Mah.	Yiğit FIRAT	Mesut	Konak	03.11.2011
Pul Köyü	Metehan GÜR	Zübeyir Abdullah	Kağıthane	04.11.2011
Kuzgeçe Mah.	Arda YURTCU	Aykut	Muratpaşa	05.11.2011
Saraycık Köyü	Başak MURAT	Levent	Keban	07.11.2011
Beyelması Köyü	Alper KARATAŞ	Engin	Yenimahalle	09.11.2011
Balcılar Mah.	Zeynep ÖZDEM	Yusuf	Elazığ	09.11.2011
Saraycık Köyü	Baş Yaşar ÇEVİK	Vahap	Malatya	11.11.2011
Saraycık Köyü	Alperen Taha ŞAHİN	Abdulaziz	Malatya	13.11.2011
Hacıyusuf Mah.	Yağmur Ela BAYTAŞ	Atilla	Seyhan	15.11.2011
Modanlı Köyü	Zeynep Azra AKSOY	Ahmet	Üsküdar	16.11.2011
Bademli Köyü	Mehmet Bartu ÖZDEM	Berat	Bolu	17.11.2011
Samançay Köyü	Kerem Furkan ASLAN	Murat	Ataşehir	17.11.2011
Saraycık Köyü	Başak ŞAHİN	Ziya Timur	Üsküdar	18.11.2011
Beyelması Köyü	Esmâ Nur ÖTER	Mehmet	Şahinbey	19.11.2011
Modanlı Köyü	Erva ŞAHİN	Emrah	Buca	20.11.2011
Beyelması Köyü	Beyazıt YILDIRIM	Cihan	Edremit/Balıkesir	29.11.2011
Kuzgeçe Mah.	Çınar KORKMAZ	İlker	Elazığ	29.11.2011
Uzungil Mah.	Simay KARNAK	İbrahim Murat	Elazığ	08.12.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Ahmet Yusuf KAÇAR	Halil Eray	Bahçelievler	12.12.2011
Saraycık Köyü	Fatih İKİNCİ	Serhat	Küçükçekmece	13.12.2011
Samançay Köyü	Nisanur PASİNLİ	Sedat	Malatya	16.12.2011
Uzungil Mah.	Asya ÇAVDAR	Meriç	Nilüfer	17.12.2011
Başpınar Mah.	Nildeniz SELÇUK	Murat	Seyhan	18.12.2011

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza yaşam boyu sağlıklılar dileriz.

EVLENENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	EVLENENİN ADI SOYADI	EVLENME YERİ	EVL. TARİHİ
Saraycık Köyü	Turan ERBİL	Seda ŞENER	Ağın	06.10.2011
Beyelması Köyü	Gülşah CUMURCU	Özgün YEŞİLÇİÇEK	Kadıköy	22.10.2011
Saraycık Köyü	Mehmet YALÇIN	Hanife ASLANTÜRK	Bahçelievler	23.10.2011
Beyelması Köyü	Elif ATALAY	Mevlüt Tuğrul GÖRGÜN	Çankaya	29.10.2011
Demirçank Köyü	Selma KARAKULAKOĞLU	Ekrem ERDAL	Fatih	30.10.2011
Kuzgeçe Mah.	Sadık ERBAKAN	Öncel ÖZER	Kadıköy	30.10.2011

Uzungil Mah.	Derya SAYAR	Emrah ÖZDEMİR	Çukurova	03.11.2011
Şenpınar Mah.	Mahmud USLU	Sinem BOZKURT	Elazığ	04.11.2011
Dibekli Köyü	Tuğba GEBÜKLÜOĞLU	Serkan ÖZTÜRK	Güngören	11.11.2011
Dibekli Köyü	Ahmet EYCAN	Hamide Pınar GÜNDÜZ	Üsküdar	11.11.2011
Pul Köyü	Fatma YALÇIN	Yunus COŞAR	Altındağ	11.11.2011
Beyelması Köyü	Nuray ŞAHİN	Mehmet PEKSÖZ	Tekirdağ	11.11.2011
Beyelması Köyü	Meliha ÜNAL	Ahmet AKOĞLU	Tire	12.11.2011
Şenpınar Mah.	Ali DEMİREZER	Dilruba CANBAY	Konak	12.11.2011
Aşağıyabanlı Köyü	Murat ÖKSÜZOĞLU	Pelin ONUK	Kâğıthane	19.11.2011
Pul Köyü	Mustafa ÖZER	Ülkü ÇOŞKUN	Esenler	20.11.2011
Saraycık Köyü	Özlem YALÇIN	Raif AYDIN	Bahçelievler	20.11.2011
Saraycık Köyü	Cansu GÖZTOK	Zafer DİRİK	Eyüp	24.11.2011
Yenipayam Köyü	Gökhan GÜNER	Yasemin GÜNEŞ	Malatya	25.11.2011
Yedibağ Köyü	Betül ULUŞAN	Aydın ÖZTÜRK	Konak	30.11.2011
Modanlı Köyü	Murat ÖZER	Samira AKKOVA	Çiğli	08.12.2011
Saraycık Köyü	Sibel ERBİL	Murat GÜREŞ	Mezitli	11.12.2011
Yenipayam Köyü	Emine GÜLER	İbrahim GENÇTÜRK	Kahta	12.12.2011
Şenpınar Mah.	Betül KORKMAZ	Niyazi YÜCEER	Adana	14.12.2011
Dibekli Köyü	Güneş BALCI	Ali YILDIRIM	Kadıköy	18.12.2011
Samançay Köyü	Selman YALÇIN	Hatice KÖROĞLU	Etimesgut	20.12.2011
Akpınar Mah.	Uğur BALTACI	Esra ADSIZ	Arapgir	22.12.2011

Çiftleri kutlar, yaşam boyu mutluluklar dileriz.

VEFAT EDENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Başpınar Mah.	Hatice ERTUĞRUL	01.07.1934	Zeytinburnu	31.10.2011
Beyelması Köyü	Mehmet ÇAKARALMAZ	01.07.1934	Ağın	01.11.2011
Yenipayam Köyü	Metin ÇETİN	07.10.1968	Melikgazi	06.11.2011
Şenpınar Mah.	Ahmet ERBEN	15.12.1919	Elazığ	11.11.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Şadiye SERTTAŞ	01.05.1945	Elazığ	12.11.2011
Pul Köyü	Ahmet YILDIRIM	01.01.1938	Maltepe	13.11.2011
Başpınar Mah.	Mustafa AYTEKİN	01.03.1945	Yenimahalle	18.11.2011
Modanlı Köyü	Nöman KARAGÖZ	03.06.1949	Malatya	18.11.2011
Modanlı Köyü	Hatice AYHAN	03.03.1942	Elazığ	19.11.2011
Kuzgeçe Mah.	Ali Aydın ERBAKAN	01.07.1940	Zonguldak	24.11.2011
Akpınar Mah.	Asiye TORGUT	01.07.1921	Güngören	27.11.2011
Altınayva Köyü	İsmail HÜNER	20.12.1960	Esenler	28.11.2011
Beyelması Köyü	Fatime YÜCELMAN	24.07.1940	Yenimahalle	02.12.2011
Demirçarık Köyü	Ziyaattin GÜNGÖR	05.08.1954	Beylikdüzü	06.12.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Fatma ÖCAL	01.07.1936	Karabağlar	07.12.2011
Başpınar Mah.	Meliha YILDIRIM	05.02.1937	Yenimahalle	07.12.2011
Akpınar Mah.	Mehmet GÖKALP	01.01.1940	Elazığ	08.12.2011
Dibekli Köyü	Elif KILIÇ	29.06.1932	Esenler	13.12.2011
Beyelması Köyü	Nevzat ATEŞ	01.07.1937	Malatya	14.12.2011
Akpınar Mah.	Saliha ÖZDİL	10.05.1951	Altındağ	17.12.2011

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

Gel gene gel, gene.
Ne olursan ol, ister kafir ol,
İster ateşe tap, ister puta,
İster yüz kere töbe etmiş ol,
ister yüz kere bozmuş ol töbeni...
Umutsuzluk kapısı değil bu kapı,
Nasılsan,
Öyle gel...